

Série V, Číslo 12

TŘETÍ VYJITÍ

**Kázáno v Jeffersonville
30. 6. 1963**

William Marrion Branham

„Mluvené Slovo je originální semeno“

TŘETÍ VYJITÍ

(The Third Exodus)

kázáno 30. června 1963 v Jeffersonville

Sklonme nyní své hlavy k slovu modlitby. Se svými hlavami skloněni, táži se, zda tu jsou zvláštní přání, jež mají být přinášena před Boha. Zdvihněte prostě ruku, a tak trvejte na svém přání.

Nebeský Otce, jsme vděčni, že smíme být ještě jednou shromážděni na této straně věčnosti. Tohoto jitra vyhlížíme obnovení síly, která přichází od Tebe a jež nám dodává odvahy na cestu, která před námi leží.

Shromáždili jsme se, jako to časně zrána činily děti Izraele, aby obdržely manu, která jim přes noc byla připravena, aby je příští den živila. Shromažďujeme se tohoto jitra pro duchovní manu, aby nám dodala sílu na cestu.

Za každou z těchto rukou, jež byly zdviženy, víš, ó Pane, co potřebují. A já přináším svoji modlitbu společně s tou jejich před Tebe, abys se postaral o každou z jejich potřeb, cokoli oni potřebují. Uzdrav nemocné a trpící. My víme, že jsi Bůh a můžeš učinit všechno, a že jsi zaslíbil, že to učiníš. Jen kdybychom mohli konat tak, jak to stojí psáno v písni: *Veř jen* a tak, jak jsme slyšeli ta nádherná slova: *Putuji a mluvím s Králem*.

Nuže, Bože a Otče, požehnej Své Slovo, zatím co se nám Ho dnes ráno dostává. Necht' nalezne své místo odpočnutí v našich srdcích, aby zplodilo věci, o něž prosíme. Prosíme o to ve jménu Pána Ježíše. Amen.

Myslím, že bylo řečeno: „*Byl jsem rád, když mi řekli: Pojdme do domu Páně!*“

Když jsem včera opustil Hot Springs, řekl bratr Moore: „Bratře Branhame, proč nejedeš se mnou do shromáždění tam do Texasu? Odpočň si přece několik dní.“

Odpověděl jsem: „Mám zítra dvě bohoslužby.“

Řekl: „Dvě bohoslužby?“

Odpověděl jsem: „Ano.“

Řekl: „Tak usilovně, jak jsi tu kázal, musel by člověk potom pokaždé jeden týden odpočívat. Vezmi kupříkladu nějakého pastora, který přináší své poselství v neděli ráno, a potom pro zbytek týdne odpočívá, a to celé trvá možná jen 30 minut. Ty kážeš den za dnem přes 2 až 3 hodiny v jednom kuse a mnohdy dvakrát denně, vzápětí se modlíš za nemocné s darem rozeznání, a pak mi řekneš, že jdeš domů a v neděli máš dvě bohoslužby?“

Odpověděl jsem: „Ano.“

Zeptal se: „Jak to vydržíš?“

Řekl jsem: „Moje pomoc přichází od Pána.“

Jako někdo před chvílí, když jsem právě vstupoval, v modlitbě vyjádřil: „Hodina je pozdní.“ Hodina je pozdní a nouze je veliká. Jsme zde, abychom se

pokusili přispěti svým dílem k tomu, abychom pomáhali v této velké hodině, v níž se nalézáme.

Jak Pán dá, budu dnes večer mluvit na téma: JE TVŮJ ŽIVOT HODEN EVANGELIA? To bych chtěl sejmout na pásek. Nevím, zda dnes ráno bude natáčeno, nebo ne. Vidím někoho jiného tam v té místnosti. Mám zato, že jsou to přátelé.

Myslíl jsem, že to bude dělat br. Neville. Prosil jsem ho minulou neděli, aby přines své poselství a potom mi dovolil, abych po něm něco přinesl já. Avšak, chtějí-li natočit lekci nedělní školy, je to dobře.

Jak Pán dá, a my zde příští neděli budeme a dovolí-li to Pán, potom bych rád mluvil o tématu, o němž jsem chtěl již dlouhou dobu mluvit. Slíbil jsem, že kázání jako tato, budu kázat nejdříve v kapli – poselství, která budou zaznamenávána na zvukový pásek. Příští neděli ráno, jak Pán dá, chtěl bych tuto generaci obžalovat, že ukřižovala Ježíše Krista. Nuže, dnes večer asi o 19:30 hod. bude poselství JE TVŮJ ŽIVOT HODEN EVANGELIA?

Nu, mnohdy, když přináším poselství jako toto, říkám věci, jež jsou docela pěkně ostré. Skutečně tím nemíním vždy tento sbor zde. Myslete na to: Co mluvím, jde kolem celého světa. Nesou tato poselství do nejzazších džunglí a všude. Mnohdy mne Duch svatý vede, abych řekl něco, co se docela přesně hodí na někoho, kdo může být v Austrálii nebo někde jinde.

Vzhledem k lecjakým situacím byste mohli říci: „Nuže, takový stav tu není, proč to říká?“ Možná, že je to určeno někam jinam. Vidíte? Jsem si jist, že tomu vy všichni rozumíte.

Nuže, tato poselství nejsou adresována někde někomu, nýbrž celé Církvi všude; jakkoli nás Pán instruuje, abychom mluvili a konali.

Tam, v Hot Springs, jsme měli nádherný čas v jednom starobylém letničním shromáždění. Jsem si jist, že mnozí z vás, kdo jste letniční lidé, jste v tom shromáždění tam byli uspokojeni; vy, kteří jste tam byli. Neznám tu skupinu. Měl jsem tam přijít na jeden týden, a presentoval jsem jim jen dva, tři dny. Avšak to jedno bych chtěl říci: V tom shromáždění tam určitě měli víru, oni věřili. Jestliže tam někdo z vás byl – vím, ta dáma, jež zde sedí, tam byla; neznám ji, avšak vím, že tam byla. Víam, že tam byli také někteří bratři: br. Jackson, br. Palmer a jiní.

To je to, co lidé přijmou, mají-li víru, vidíte? Všimli jste si té modlitební řady? Ani jeden nepřišel a neodešel, aniž by ho Bůh byl neuzdravil. Pročez, máte-li víru... Jiná věc: někteří z vás nemohou rozumět tomu hnutí mysli, to tančení a jásání. Nuže, oni nehledí na nějakou určitou osobu – oni jásají před Bohem. To je ono.

Ale jedno bych rád řekl: Byla to jedna z nejčistších skupin žen, jakou jsem kdy viděl ... s dlouhým vlasem ... Nemluvíím nyní o lidech v džungli nebo

někde v lese, avšak nevěřím, že jsem tam viděl někoho na ten moderní způsob (vy víte, co míním), s make-upem a těmi věcmi. Snad bych nesouhlasil se vším, co oni učí, ale s tímto určitě mohu souhlasit. Pro mne vypadali jako křesťané. Pán mě včera nebo předevečirem odpoledne vedl, abych mluvil na téma: JEŠTĚ JEDNOU, PANE. Ten sbor, nebo někteří z nich tam nevědí, že jsem to učinil za jedním účelem – protože mne Pán vedl, abych to učinil. Tato malá skupina byla v pojetí se do něčeho vehnat, a proto mi Pán pomohl, abych to učinil.

Bylo to prostě obdivuhodné. Vím to určitě a vy také, že se odehrávají věci, avšak nemáte-li duchovní pohled, nepochopíte to. Musíte být na tyto věci připraveni.

Když jsem vešel, slyšel jsem zpívat br. Ungrena. Bylo to teprve podruhé, co jsem ho slyšel. Když jsem vkročil do místnosti, zpíval právě: *Putuji a mluvím s Králem*. Myslil jsem si: „Není to krásné, že vždycky můžeme putovat a mluvit s Králem?“, to znamená neustálé obecenstvo, nejen v sboru, nýbrž všude – chodit a mluvit s Králem.

A tam – podívejte se na tu stěnu. Tam visí obraz s jednou scénou na něm, který pro mne namaloval jeden muž jménem George Todd. Nevím, proč to učinil. Možná, že o tom sám nepřemýšlel, ale namaloval to. Je to obraz jedné hory s lesem a potokem, který stéká dolů. Na jedné straně potoka stojí laň s mládětem, jejichž uši jsou nestřeženy a hledí za potok. Nevím, zda je pan Todd zde, neznám ho, avšak rád bych řekl toto: Pán ke mně mluvil, když jsem si ten obraz prohlížel. Možná, že to nevěděl, když jej namaloval.

Snad si vzpomínáte na můj malý příběh, jak druh v honitbě chtěl zastřelit tu laň. Ona je tam se svým mládětem u vody života. Inspirace – tak, jak tam ta laní matka a její dítě stály, myslel jsem si: „Ano, tak mám na onom světě u věčně zelených stromů také jednu matku a dítě, které tam čekají.“

Bratře Jiří Todde, děkuji ti, v případě, že tu dnes ráno jsi.

Nyní začínám s lekcí nedělní školy. Obvykle ji prodlužuji. Je to něco, co mé srdce neustále vzrušuje. Nevím ... je to téma ... stárnu a nevím, jak dlouho zde ještě budu.

V Církvi však existuje důležitá otázka ohledně lidí, kteří mají rozličné a rozdílné názory, právě tak, jako s tím jedním jablka. Kázal jsem to poselství a věřím, že Písmem mohu směle dokázat, že to nebylo žádné jablko. Zapříčinilo to mnoho zmatku.

Než odjedeme zpět, vy víte, že asi do 30 dní musíme být zpět v Arizoně, možná, že budu... Dříve než odtud odejdu, chtěl bych proto, jak dá Pán, mluvit o tomto Písmu, ale na zvukový pásek to nezaznamenávat. Jestliže to učiníte, neprodávejte ten pásek – nenechte to vyjít ven. Chtěl bych vysvětlit skutečnou pravdu o manželství a rozvodu. Je to otázka, a toto je poslední

hodina, v níž měla být všechna tajemství Boží ukončena.

Když jsem včera, přibližně za svítání, odcházel přes pohoří, zdálo se, že mi Duch svatý říká: „Vezmi to na zvukový pásek a ulož to.“

Nevím proč, ale jde o skutečnou pravdu o manželství a rozvodu. Mnozí z nich říkají: „Člověk se může opět oženit, jestliže může odpřisáhnout, že došlo k cizoložství.“ Jiní říkají: „Jestliže zle jeden s druhým zachází, a nemohou-li spolu žít, je lépe v míru žít na zemi, než žít na zemi v pekle,“ – všechny tyto rozličné otázky; a mnozí je oddávají v starobylém způsobu. Mnozí je pokropují svěcenou vodou, vrací je zpět a říkají, že nikdy nebyli ženatí, žehnají je a znovu připojují k církvi. Existuje zmatek všeho druhu. Jestliže ale existuje tolik zmatku, musí i pravda někde být!

Věřím a říkám to v uctivé bázni: Věřím, že mi to Pán zjevil. Víím, že je to pravda. Avšak kdyby to došlo do církví, byla by ta věc roztrhána na kusy. Třeba se to má stát. Ale je to ... Dávám přednost tomu, přenechat pásek jen pastýřům církví. Ať to potom obehrají. Odtud je mohou dáti dále. Avšak chtěl bych to natočit, abych o tom ukázal skutečnou pravdu.

Věřím, že toto je hodina, v níž jsou tajemství ukončována a uzavírána. V průběhu věků bylo o nich zmíněno; jak jsme řekli, jsou na zvukových páskách, na nichž bylo přineseno *Sedm pečeti* a *Sedm církevních věků*. Nyní máme čas pro *Sedm pozounů* a *Sedm misek hněvu* před sebou, a možná, že bychom mohli stanovit dva týdny pro shromáždění a ty obě věci společně přinést.

Chtěl bych, aby to bylo vzato na zvukový pásek a nadto se snažím, aby to bylo přečteno v korektuře a byly o tom vydány knihy, jedna kniha **CÍRKEVNÍCH VEKŮ**, sedm jednotlivých knih **CÍRKEVNÍCH VEKŮ** a sedm zvukových pásků. Chceme to učinit co možno nejlaciněji, aby to bylo pro každého dostupné.

Jestliže Pán ještě prodlí a já zemřu, uvidíte, že ty věci, jež jsem vám řekl ve jménu Pána, se naplňují tak, jak to bylo řečeno. Až do teď to nikdy nesehalo a mnohé z toho se teprve později stane.

Spoléhám na to, že Pán nám to neprodleně nechá učinit. Uvědomíme lidi o době, neboť mnozí by chtěli přijít, aby tyto věci slyšeli. Toho si vážím. Jestliže by to nikdo nevěřil a neposlouchal, co by bylo platné, abych tu stál a něco o tom říkal? Hled'te, bylo by to tak, jako kdybych házel chléb do vody. Kdyby tomu nikdo nevěřil, bylo by to, jako kdyby někdo házel perly sviním. Avšak jsou tisíce a tisíce těch, kteří tomu věří a stojí za každým Slovem. Chtěli bychom, aby jich přišlo co možno nejvíce, jestliže jsme ochotni tato shromáždění ke cti Pána konat. Důvěřujeme, že nám to Bůh daruje. Nechtěl bych to konat, dokud nebudu božsky inspirován, abych to učinil.

Bůh má pro všechno čas. Nepotřebuje předčasně spěchat. Sekáte-li pšenici

a nasadíte kombajn dříve, než je zralá, ztratíte největší část vaší žně. Jestli je srp připraven, aby byl přiložen, Bůh jej přiloží. Potom budeme sklízet.

Ale jen budu-li cítit, že jsem k tomu puzen – myslil jsem si, že se té věci brzy zhostím. Avšak nemohl jsem to včera celý den a celou noc dostat z mysli. Asi ve 12:00 hodin jsem šel do postele. Noc předtím jsem spal jen 3 hodiny, a přesto jsem tu poslední noc nemohl vůbec spát. Něco řeklo: „**Nahraj manželství a rozvod na zvukový pásek!**“ Hled'te! Jak Pán dá, a zůstane to na mém srdci a Pán mi o tom ještě více ukáže, nuže, pak to vezmu.

Avšak myslete na to, jen pro kazatele. Vy přicházíte, abyste slyšeli, avšak pásek sám... Hled'te, jinak se to dostane mezi shromáždění, mnozí to vidí tak, druzí jinak a utvoří si o tom své vlastní mínění. Chtěl bych, aby to měli bratři kazatelé ve své vlastní studijní místnosti a odtamtud to nechtě jít ven, neboť pak jsou za to oni zodpovědní, pak to jsou.

Někdo by mohl jít a přehrát nějakému soudci to o té veverce. Ale hled'te, co Pán řekl o Manželství a rozvodu; je to světlejší, než si lidé myslí a vchází to až o semene hada. Je to ta stejná věc, která dále probíhá; to jsou ta tajemství.

Myslete na to, že všechna tato tajemství Boží měla být ve dnech sedmého anděla ukončena, tyto neznámé věci, které by Pán shrnul.

Nuže, tak dalece. Myslete na to, o 19:30 se začne, že ano? Bratře Neville, máš-li nějaké poselství pro dnešní večer, kaž je. On mi nevezme víc jak 45 minut až 1 hodinu a já převezmu ten zbytek. Slyším bratra Neville rád. Miluji ho. Je to můj bratr. Myslím, on je vynikající řečník, obdivuhodný kazatel. Jednu věc miluji na br. Neville: když on něco řekne, také to žije. To je ta hlavní věc. Vy víte, že je lépe bližnímu nějaké kázání životem předvádět, než mu je držet. Vy sami jste napsané dopisy, jež jsou čteny všemi lidmi. My můžeme vyhledat místo v Bibli – avšak Bůh musí lekci nedělní školy otevřít. Tedy HO o to poprosme, dříve než začneme.

Nebeský Otče, ve víře hledíme do budoucnosti. Vírou vyhlížím to, co přijít má, čím Tvůj lid na zemi bude dán dohromady.

Když pozorujeme denominační církve, které se tak ustavují a tak od sebe odlišují, pak je to to, co lidi skutečně tlačí ven.

Jak to tehdy v Egyptě bylo: povstal faraon, který Josefa neznal; jak to bylo v Německu, Rusku a Itálii: lidi povýšili Josefy, také jednoho Hitlera, Stalina, Mussoliniho, kteří nenáviděli Židy. Oni se museli navrátit do své domoviny.

Ó, Bože, Ty máš cesty, jak konat věci, jimž my nerozumíme. TY jsi je tlačil, nenašli žádný domov v Německu, všechno jim bylo vzato, rovněž v Itálii, Rusku, atd. Neměli místa, kam by mohli jít, a byli posláni zpět do své vlasti, jen aby Slovo bylo naplněno.

Ó, ta milující ruka Boží! Jak hrozně to někdy vypadá, jakým způsobem lidé

trpí, a přesto je to něžná ruka Jehovy, která vede Svě malé děti. Děkujeme Ti, Pane.

Modlím se nyní, ó, Bože, zatím co vidím den, v němž denominace dotrají na věřící, že je vyloučí a říkají, že jejich jméno musí být zapsáno v jejich knize, jinak že jsou ztraceni; že nesmějí míti s jinou skupinou nic společného. Je to jen něžná ruka Jehovy, jež je vede ke Stromu života.

Modlím se, ó, Bože, aby každý jednotlivec ... - vím, že na to vejdu, neboť je to Tvé Slovo, a ono nemůže zklamat. Kéž jsme přivedeni ke Stromu Života, abychom vlastnili věčný život, viděli ruku Boží a očima víry hleděli vzhůru nad stíny, v nichž dnes putujeme, a mohli přímo před námi vidět zaslíbenou zemi.

Požehnej Svě Slovo dnešního jitra, Pane, těch málo míst z Písma a poznámek, jež jsem si napsal. Necht' Duch svatý přijde, během toho, co se zasvěcuji k obřezání jazyka, myšlenek a smýšlení, a Církev posvěcuje své uši, aby rozuměla a svá srdce a my všichni společně se Ti oddáváme, abys k nám mohl skrze Svě Slovo mluvit, neboť TVÉ SLOVO JE PRAVDA. Prosíme o to ve jménu Slova - Ježíše Krista. Amen.

Otevřete ve svých Bibliích 2. Mojžíšovu. Chtěl bych z toho přečíst jednu část. Z 3. kapitoly od verše 1-12. Bedlivě poslouchajte během toho, co budeme číst. 2. Mojžíšové 3:1-12:

Mojžíš pak pásl dobytek Jetry tchána svého, kněze Madiánského, a hnáv stádo na poušti, přišel až k hoře Oreb. (podle něm. překl. „k hoře Boží, Oreb...“)

Tedy ukázal se mu Anděl Hospodinův v plameni ohně z prostředku kře. I viděl, a aj, keř hořel ohněm, a však neshořel. Proto řekl Mojžíš: „Půjdu nyní a spatřím vidění toto veliké, proč neshoří keř.“ Vida pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, (na to bych chtěl položit důraz) Vida pak Hospodin, že jde, aby pohleděl, zavolal naň Bůh z prostředku kře, a řekl: „Mojžíši, Mojžíši!“

Kterýžto odpověděl: „Aj, ted' jsem.“

I řekl: „Nepřistupuj sem, zuj obuv svou s noh svých; nebo místo, na kterém ty stojíš, země svatá jest.“ A řekl: „Já jsem Bůh otce tvého, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův, a Bůh Jákobův.“

I zakryl Mojžíš tvář svou, (nebo bál se), aby nepatřil na Boha. Jemužto řekl Hospodin: „Zřetelně viděl jsem trápení lidu mého, který jest v Egyptě; a křik jejich pro přísnost úředníků jeho slyšel jsem; nebo znám bolesti jeho. Proto jsem sestoupil, abych vysvobodil jej z ruky Egyptských a vyvedl jej z země té do země dobré a prostranné, do země oplývající mlékem a strdí, na místa Kananejského a Hetejského, a Amorejského a Férezejského, a Hevejského

a Jebužejského. Nebo nyní, aj křik synů Izraelských přišel ke mně; viděl jsem také i soužení, jímž je sužují Egypťští. Proto, nyní pojď a pošli tě k Faraónovi;“

Povšimli jste si? „*Sestoupil jsem...*“ – avšak – „*...posílám tebe.*“ Bůh chodí v podobě muže. „*Jdi...*“ Přečtu tento 10. verš ještě jednou:

„Proto, nyní pojď a pošli tě k Faraónovi; a vyvedeš lid můj, syny Izraelské z Egypta.

I řekl Mojžíš Bohu: „Kdo jsem já, abych šel k Faraónovi, a abych vyvedl syny Izraelské z Egypta?“ I odpověděl: „Však budu s tebou; a toto budeš mítí znamení, že jsem já tě poslal: Když vyvedeš lid ten z Egypta, sloužit budete Bohu na hoře této.“

Aniž bych to byl předtím zpozoroval, cítím se dnes ráno velmi hluboce Duchem inspirován, to jsem právě zrovna teď pochopil. Bůh odeslal Svého proroka nazpět, tam, odkud on utekl. Dal mu znamení jedné hory. Až dosud jsem to ještě nepoznal. „*Toto ti bude věčným znamením.*“

Nuže, dnes ráno budeme mluvit na téma TŘETÍ VYJITÍ LIDU BOŽÍHO nebo VYVOLÁNÍ LIDU BOŽÍHO. Exodus znamená: VYJITÍ, BÝT VYVEDEN, VYVOLÁN, VYŇAT, a chtěl bych toto přinést jako téma třetího vyvedení lidu Božího. Existovalo mnoho vyjití, ale já mluvím o čase, v němž Bůh volá k vyjití, oddělení odtamtud, kde v tom čase byli.

Bůh se přichystal, aby splnil Své božsky zaslíbené Slovo, které dal Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Stovky let uplynuly; avšak Bůh na Své zaslíbení nikdy nezapomene. K tomu okamžiku, k té určité době Bůh vždycky Své zaslíbení naplní. Proto můžete bezpečně spočinout v tom, že Bůh učiní, co v této Bibli zaslíbil. Není zapotřebí pokoušet se smýšlet nebo říkat něco jiného: „Možná, že byl ten prorok převrácený,“ nebo: „To by se v tomto čase nemohlo stát.“

Tehdy to vypadalo skoro nemožné, nemožnější než nyní; přesto to Bůh učinil, protože to zaslíbil učinit, a pohled'te, jakým způsobem to ON učinil: „*Sestoupil jsem; uslyšel jsem ten křik; pamatuji na Své zaslíbení; sestoupil jsem, abych je splnil a Já posílám tebe. Učiň to! JÁ budu s tebou; jistě budu s tebou. Moje nikdy, nikdy neselhávající přítomnost bude s tebou, kamkoli půjdeš. Neboj se, JÁ sestupuji, abych osvobodzoval.*“

Jsem si jist, že duchovně smýšlející to pochopí. „*JÁ tě pošlu, abys Můj lid vyvedl ven. Vyvolej je a Já budu s tebou.*“

Jak v tom můžeme spočinout! Jak v tom může víra uchopit tuto naději! Bůh to učiní. ON to zaslíbil, jedno jak, jakékoli okolnosti by i byli nebo co někde někdo řekne; nějak to Bůh učiní, protože zaslíbil, že to učiní. ON to koná v takové prostotě, že to přechází pryč nad porozuměním těch vzdělaných, kteří by se to pokusili zdůvodnit: „*Jak by to bylo možné?*“

Nechtěl bych říci, že nějaký člověk s bystrým rozumem a dobrým vzděláním by tomu neporozuměl. To je v pořádku, obdivuhodné, dokud je neupotřebí k tomu, aby o tom pochyboval, nýbrž aby svým vzděláním Bohu věřil.

Nechtě je proměnit v prostotu, která uposlechne, co Bůh řekl a také tomu věří; potom je mu jeho vzdělání užitečné.

Avšak, jestliže se nějaký člověk pokouší dokázat, že by se to nemohlo stát, potom ho to žene od Boha pryč a to stále dál a dál; jestliže se pokouší uposlechnout věci svého vlastního porozumění.

Jestliže Bible něco určitého říká a vy tomu nerozumíte, potvrďte to slovem AMEN a nechtě to tak stát. Nuže, namísto, abych vás zaměstnával během této lekce nedělní školy s mistry z Písma, poznamenejte si je, když si je chcete najít, mám jich tolik k dispozici.

Dříve, než zjistíme, co toto VYJITÍ znamená, budu ono vyvedení porovnávat s tímto. Pozorujte, zda to neprobíhá přesně souběžně. Jeden z nich je přirozený, avšak ta stejná věc, kterou ON učinil v přirozeném, ON v stínovém obraze koná v duchovním. „Duchovní vyvedení“. Je to obdivuhodné vidět Slovo Boží – jak může někdo říkat, že není inspirované! Vy víte, že toto se stalo asi před 2 800 lety. A co ON zaslíbil a učinil, dal jako příklad; tak, jak ON nechává stínový obraz vydávat svědectví o skutečnosti. (To dnes večer, jak Pán dá, porovnáám se sluncem a měsícem.)

Nejprve musíme uvažovat o 1. Mojžíšově, proč v Egyptě byli. Proč byl lid Boží mimo onu zemi? Konečně, vždyť jim ji Bůh zaslíbil právě tam, kde byl ten začátek s Abrahamem, Izákem a Jákobem, v Palestině. Bůh jim dal tuto zemi a řekl: „To je ona.“ Proč tedy se ten lid nenacházel na tom místě, jež jim Bůh připravil? To je i dnes ta otázka. Bůh nám dal jedny Letnice. ON nám dal jedny Skutky apoštolské. ON nám dal Ducha svatého, aby nás vedl a řídil. ON nám dal zemi, a proč tedy jsme mimo ni? Proč je Církev vně? Proč nežije ta velká křesťanská církev dnes opět tak, jako ve Skutcích apoštolských a nepřináší tutéž věc? Pro to je jeden důvod.

My všichni víme, že jsme roztržštěni a v strašlivém stavu. Nejstrašnější stav, v jakém křesťanstvo kdy žilo, je nyní. A my se nacházíme na prahu velkého, strašného soudu, který čeká na církev. Dříve než se tento soud může stát, vyvolává Bůh k vyjití, jak to učinil tehdy.

Hřích Amorejských se nahromadil. ON vyvolává k duchovnímu vyjití. Vraťme se na okamžik k tomu stínovému obrazu, abychom tomu porozuměli.

Dostali se do Egypta jen proto, protože byli žárliví na jednoho bratra. To byl ten důvod, proč byl Izrael v tom čase v Egyptě, mimo svou zemi. Myslete na to, Boží zaslíbení platila jen tak dlouho, dokud zůstávali ve své zemi.

Můžete nyní vidět, o čem jsme před několika minutami v modlitbě mluvili?

Proč musel Bůh zatvrdit srdce faraónovo? Aby dostal lid zpět do zaslíbené země, dříve než by jim mohl požehnat a přinést jim Mesiáše.

Jak to, že musel zatvrdit srdce Hitlerovo proti Židům, přesto, že on sám byl položid? Jak to, že to musel učinit v Stalinovi a Mussolinim?

Hled'te, při lidech, kteří nejsou inspirováni, jako kupříkladu při nějakém národu, musí Bůh použít věcí, které odpovídají jejich životu, častokrát zákonů země, aby Svá zaslíbení uskutečnil.

Proto musel zatvrdit srdce diktátorů, aby Židy zahnal zpět do zaslíbené země. Muselo to být tímto způsobem.

Nuže, my zjišťujeme, když tam Josef odešel... Známe přece tu událost z 1. knihy Mojžíšovy. Můžete si ji přečíst, neboť jsem již pozdě začal s touto lekcí nedělní školy a pokusím se, abych si pospíšil.

Poznamenejte si: čtete událost o Josefovi, můžete-li. On se narodil později než jeho bratří, jako předposlední. Ti duchovně smýšlející to již nyní pochopí. On nebyl to poslední dítě, tím byl Benjamin. Avšak všimněte si toho odmítnutí. Josef a Benjamin byli plnokrevní bratří a ti jediní dva, kteří si byli navzájem bratří. Avšak Benjamin dostal své uznání teprve tehdy, když se setkal s Josefem. Jinak než ostatním z nich – Benjaminovi dal Josef ze všeho dvojnásobný podíl.

V pořádku, dejte pozor, tam to zjistíme. On byl svými bratry dán pryč, protože byl duchovní. Byl velký muž, ale nepokornější z nich – nejmenší a oni ho nenáviděli bez příčiny. Oni ho neměli nenávidět. Byli by ho měli respektovat. Proč ho nenáviděli? Protože to byl bratr? Ne, to to nebylo. Nenáviděli ho, protože se jím Bůh více zabýval, než s těmi ostatními z nich.

ON mu dal duchovní porozumění. Mohl dokonale vykládat sny a mohl předpovídat věci, které se dokonale splnily, přesně tak, jak byly oznámeny – a on nepotřeboval brát žádný ohled.

Viděl ve snu, jak se snopy skláněly před jeho snopem, načež se jeho bratří na něho rozzuřili. Mám zato, že pak řekli: „Ty malá svatá koloběžko.“ Jinými slovy: „My že se jednoho dne budeme muset před tebou sklánět?“

Ale stalo se tak. Jak by se kdy skláněli takoví obři před nějakým malým, nepatrným hochem, který tam stál? Avšak udělali to. Jistě že to učinili a prosili o milost.

Hled'te, on se ještě nedostal k moci. Byl tehdy ještě mladý. A potom, zatím co se toto stalo, zjišťujeme, že Josef byl svými bratry, těmi denominacemi, zamítnut a odkázán sám na sebe – všichni jeho bratří zůstali v zemi.

Potom nastala velká věc. My poznáváme, že Izrael – dokud byli ve svých bydlíštích a tam zůstávali... Je to dobrá věc, pozičně zůstat na místě, to souhlasí, avšak oni se zbavili Ducha.

Ti fundamentální z dneška vědí pozičně, na základě svého intelektuálního chápání Bible, co jsou, ale Duch tam není. Oni odmítli Josefa a dali ho ven. Nechtěli s tím mít nic společného, s touto skupinou svatých koloběžek. „Nechceme s tím mít nic společného.“ Vyloučili ho, prodali světu. Nebyli již ve svém společenství.

Nuže, protože to učinili, byli později ze svého místa odvedeni do Egypta. Událost s těmito žárlivými bratry jest po duchovní stránce jistě velkým příměrem k té události z dneška.

Všichni jsme si vědomi, že to nebylo nic jiného, než žárlivost. Ta stará špinavá žárlivost! Neexistuje žádná čistota v žárlivosti, není to nic než špinavá žárlivost.

Jestliže vidí, jak ta stejná Bible i povaha téhož Boha, který Bibli napsal, samy sebe potvrzují a potom to bez důvodu odmítnou, je to – právě jak jsem řekl – špinavá žárlivost. Viděli, jak Bůh uzdravil nemocně, vzkřísil mrtvé, toho stejného Boha, který žil ve dnech apoštolů, totéž evangelium, které pro tuto duchovní cestu napsali. Je to tentýž Bůh, který činí tytéž věci; až tu nakonec není nic jiného, než žárlivost. Vyobcovali je z církve a řekli: „To mezi našimi lidmi nechceme.“ Zapudili je.

Ti bratři mysleli, že pro takového muže nikdy nebudou mítí použití, proč by se ho neměli zbavit? Totéž se stalo dnes. Oni tak smýšlejí, protože naše organizované církve se staly intelektuálními. Ony mají to nejlépe oděné posluchačstvo, největší organizaci, nejchytřejší kazatele a pro Ducha svatého nemají již žádné upotřebení, jak to bylo tehdy.

Jsou nasyceni; jinými slovy: jejich činy hovoří hlasitěji než slova, že totiž jejich semináře a rozum jejich bytosti, jejich sejití a diskutování o těchto věcech jsou schopnější, aby svým vlastním intelektuálním postojem uvedli církev do lepšího pořádku, než by to mohl učinit Duch svatý; tak Ho již víc nepotřebují. „To je něco, co my dnes již nepotřebujeme. Náleží to minulosti.“

Není to tak? „My nepotřebujeme Ducha svatého, aby nemocní byli uzdraveni, máme lékaře. Nepotřebujeme Ducha svatého, abychom mluvili v jazycích, jsme přece všechno inteligentní lidé.“ Jestliže toto činíte, odnímate vaší kostře životní linii.

Ježíš řekl Židům své doby: „Nečetli jste: Kámen, který zavrhli stavitelé, se stal úhelným kamenem, na němž celá stavba spočívá.“

Nuže, vidíte, co míním? Jsem si jist, že to chápete. Důvod spočívá v tom že mínili, že Ho nikdy nebudou potřebovat. „Nepotřebujeme žádné mluvení v jazycích, nepotřebujeme žádné vykladače řeči v jazycích, nepotřebujeme již starozákonních proroků, abychom byli Duchem svatým uvedeni do správného pořádku, my tomu rozumíme.“

Hleďte, oni přijali lidmi udělaný systém, aby nahradili Ducha svatého.

Proto existují lidé, kteří jsou vyvolení, jejichž jména stojí napsána v knize Života Beránka. Oni s tím nemohou souhlasit. Jsou duchovně smýšlející; proto se toho nemohou účastnit, nemohou to snést. Nehraje roli, zda jejich otcové a matky, ať v jakékoli církvi nebo organizaci žili, jestliže nějaká církev toto činí... i když to třeba přímo nevysloví... Ó, ne, oni by to nevyslovili, ale jejich činy to dokazují. Zde je Slovo a Duch svatý to dokazuje mezi těmi, jež ON může dát dohromady. ON stále ještě uzdravuje nemocné, probouzí mrtvé, mluví v jazycích a vyhání d'ábly. Přijde na to, co v nějakém člověku je.

Slečna Argenbright tam před několika dny o tom přemýšlela, když seděla na chodníku a odstraňovala trávu ze záhonu. Šel jsem kolem ní, aniž by to byla zpozorovala. Nechal jsem ji v klidu a jen jsem ji pozoroval.

Nuže, povšimněte si Ducha svatého a Jeho velkého díla. Církev si myslí, že Ducha svatého již nepotřebuje. Církev vám to říká. Někáký muž může vystoupit a držet vám intelektuální proslov, že tomu skoro uvěříte. Zdržme se teď na okamžik u toho. Neřekl Ježíš, že to obojí bude tak těsně u sebe, že dokonce ti vyvolení by byli svedeni, kdyby to bylo možné? Ty intelektuální proslovy budou tak úlisné, že lidé tím budou svedeni. Není to evangelium, jsou to lidé, kteří se Slovem mohou zacházet takovým způsobem, že skoro každou intelektuální osobu, jestliže svoji důvěru složí v inteligenci, přimějí k tomu, aby Ducha svatého odmítla a zvolila lidskou cestu. To vidíme.

Nuže, to je totéž, co smýšleli o Josefovi a oni se ho zbavili. Přemýšlíme-li o té věci v Egyptě, mohl bych o tom mluvit celé hodiny. Člověk by tu mohl zůstat tři roky a ve dne v noci mluvit na toto téma a stále ještě nacházet drahocennosti Ducha svatého.

Duchovně smýšlející mohou hledět do Egypta a vidět vzrůstající pronásledování, mohou vidět, že Josef byl vzat pryč, aby mohlo povstat pronásledování; potom vidí Boha, který jako Kolo v kolech všechno dokonale uvádí v pohyb. Hled'te, Putifar zavrhl Josefa. Všimněte si, jaká lež byla vymyšlena a Josef dán do vězení, svými bratry zapuzen, a jeho vousy vyrostly. Ale potom, zcela náhle, začal Bůh působit.

Jak můžeme vidět v pohybu Kolo v kolech! Podle toho velkého plánu Božího pohybovalo se všechno k tomuto VYJITÍ, k času, kdy ON zavolá Svůj lid zpátky do země, zpět na místo, do pozice, kde by je mohl požehnat a postavit mezi ně Toho, o Němž zaslíbil, že mezi nimi bude. Oni museli být ve své zemi. Myslete na to, oni museli vyjít ze země, v níž byli a vejít do zaslíbené země, dříve než mohl přijít jejich zaslíbený Mesiáš. Církev musí učinit totéž.

Vyjděte ven ze skupiny těch odmítajících, dovnitř do zaslíbení, dříve než vám Mesiáš bude moci být zjeven. Vidíte to? Zjevený život Mesiáše připravuje Církev-Nevěstu. Kdyby si nějaká žena vzala muže a nesouhlasila by s ním, byly by trvale nějaké rozpory. Ale jestliže nějaký muž a jeho žena, jeho přítelkyně, jeho zasnoubená, jestliže oni jsou v dokonalé harmonii,

jako jedno srdce a jedna mysl, pak se stávají jedním tělem. Až Církev bude moci vejít s Bohem do takové harmonie, že zjevení Ženicha v Nevěště bude oznámeno, pak teprve budou jedno. Ó, jaká to velká lekce!

V pořádku. Nuže, myslíte na to, duchovní smýšlení, které toto pochopí, může rozumět stínovému obrazu i skutečnosti a tyto sloučit. Mohli bychom pro to použít mnoho hodin. Dejte pozor, co se stane! Proč jsme na to po všechna ta léta čekali jako na nějakou oázu?

Vy víte, že Bible mluví o tom, že Církev utekla na poušť, kde byla živena jeden čas, dva časy a půl času. Proč bylo toto všechno? Vy vidíte, že stále ještě je Boží Kolo v kolech. Proč to neučinil Bůh před dlouhou dobou, kdy se muži i ženy posadili a pokoušeli se vybádat čas, jako např. soudce Rutherford a mnoho jich myslelo, že by Ježíš přišel 1914 a matka Shipton již dlouho předtím. A kdykoli se pokusili na základě Písma stanovit nějaký výpočet, vždy tu věc zničili.

Je to skryté, skutečně skryté. A jak by si mohlo Písmo odporovat, když Ježíš řekl: „*Nikdo neví čas ani hodinu.*“ Hled'te, oni vezmou jen jedno místo Písma a trvají na něm. Musíte vzít tu věc celou. Jestliže totiž v tom Bůh je, nechá to Bůh jako pravdu vejít ve známost, jako to božské uzdravování. Jestliže to není pravda, pak to pravda není, Bůh s tím potom nebude mít nic společného; když ON to ale jako pravdu potvrdí, pak to je pravda.

Tak jako Bůh řekl: „*Jestliže je mezi vámi někdo duchovní nebo prorok, budu k němu mluvit. Jestliže to, co on řekne, se stane, uposlechněte ho.*“ To je ono! Ale když je jeho proroctví nesprávné, pak nemůže Bůh být nesprávný, ON je nekonečný, neomylný, všemohoucí, a ON nemůže být převrácený. Jestliže mluví nějaký člověk, pak to ukazuje toho člověka – kdyby vyslovil svá vlastní slova, selže to, jestliže ale vysloví Boží Slovo, to selhat nemůže, protože Bůh to je, který tu mluví. Potom přichází jeho inspirace od Boha a bude to muset být správné. Pak Bůh řekl, aby to bylo vysloveno.

Tak to bylo v Bibli ve Starém Zákoně. ON řekl: „*Jestliže nemluví v souhlase se Zákonem a proroky, je to proto, že nemají v sobě žádný život,*“ žádný život v sobě, to souhlasí. Musí mluvit v souladu se Zákonem a proroky. Proroci a vše ostatní musí být v souladu se Slovem, jestliže ne, je to převrácené.

Nuže, zjišťujeme, že to všechno se stalo, protože nemohli vyčkat probuzení – metodisté, luteráni, baptisté, kteří za Campbella a všech těch ostatních měli velká probuzení, nazarění, svátostní poutníci a letničtí, všichni měli velká probuzení, ale to velké VYJITÍ se nestalo; proč?

Bůh již tehdy řekl Abrahamovi, že ho zachová v té zemi, ale míra zlosti Amorejských nebyla ještě naplněna. A Bůh trpělivě čekal: Lidé se pokoušejí to vypočítat; nahlédnou, že Písmo se k něčemu pohybuje a řeknou: „*Toto je ten den, toto je ten čas,*“ avšak vy zmeškáte pochopit, že míra zlosti Amorejských

není ještě plná.

400 let měli zůstat v Egyptě a potom být vyvedeni; avšak zůstali tam ve skutečnosti 430 let, protože odmítli proroka. Museli téměř dalších 40 let, trpět na poušti, než je Bůh vyvedl. Mojžíš zůstal 40 let na poušti dříve než se vrátil, aby je osvobodil. Dalších 40 let uplynulo, protože poselství odmítli.

40 let času Božího je podle našeho času asi 1 a 1/2 minuty. Tak velký je ten rozdíl – když 1 000 let je jen jeden den, bude to tak jen 1 minuta. Všimněte si toho!

Nuže, čas pokročil. Proč? Bůh byl shovívavý, vyčkával a dával pozor. Nechal lutherány, aby povstali v probuzení – potom se organizovali, nechal metodisty, aby se zdvihli v probuzení – a organizovali, nechal letniční vystoupit s obnovením darů – oni se zorganizovali; až míra zlosti bude přeplněná, pak toho Bůh bude mít dost.

Potom přijde vyjití, a my to vidíme; aby lidé sami mohli sledovat do minulosti běh času a vidět, že ta věc je prokletá. Oni znovu berou prut a babylonský plášť. To je to, co vnáší prokletí mezi lidi, snaží-li se nějaký člověk do něčeho naočkovat své vlastní ideje.

My musíme zůstat s tímto Slovem – příkaz Boží zněl: Ničeho se v tomto městě, tomto prokletém městě, nedotýkat. Nedotýkejte se toho, nechtě to na pokoji! A Achán se domníval, že by si mohl vzít tento zlatý prut a s tímto jemným babylonským rouchem řádně žít jako ostatek světa. Ó, vizte ty Achany v táborech! Ale ta věc je prokletá a zůstane prokletá. Byla prokletá od doby onoho římského koncilu v Niceji. Od té doby je prokletá, avšak Bůh nechával míru zlosti dovršit, až uplyne čas Amorejských.

A nyní, vy všichni s duchovním porozuměním, myslíte na to, říkám vždy znovu „duchovní porozumění“. Můžete vidět, že zloba tohoto národa je naplněna. On zreorganizoval, opětovně organizoval a nyní jsou spojeni a sjednoceni s něčím jiným. Zlost je naplněna.

Je čas pro vyjití. Je čas pro vyvolání do zaslíbené země. Ne zaslíbení, jít jen do jiné země, nýbrž domů, do Tisíciletého království – je čas pro vyvolání. Zloba tohoto národa – jak dá Pán, budu se tím dnes večer ještě jednou zabývat – je plná! Je špinavá!

Říkáte: „Bratře Branhame, národ, v němž ty žiješ?“ Ano! Jistě! Řeknete: „Jako občan Spojených států bys toto neměl říkat.“

Potom by byl Eliáš také neměl vyslovit kletbu na Izraelity, neboť on sám byl Izraelita! Ostatní proroci by byli potom rovněž neměli proklínat tento národ, jemuž byli podřízeni.

Oni však nevyslovovali své vlastní myšlenky, nýbrž Slovo Pána. Záleží na tom, odkud čerpáte svoji inspiraci; záleží na tom, jak to přichází; a je-li tato inspirace v protikladu ke Slovu, nemějte s tím nic společného. Prosím

každého, aby dokázal, že toto je v protikladu ke Slovu.

Neříká Bible ve Zjevení 13... (tam je to, kde je tento národ popsán – od verše 11). Tento národ je označen číslem 13 – národ žen – je ukázán v Bibli jako žena. Žena je na našich mincích. Je to ženský národ.

Je to tu, kde začíná zkaženost žen, začíná, kde končí. Zkaženost začala v Edenu tím, že Slovu Božímu nebylo věřeno. Tu se to vylíhlo, ti ženští kazatelé a všechno ostatní. Špína světa přichází přímo z Hollywoodu, toho nejhoršího národa světa. Zde je více rozvodů než v celém světě, hleďte. Proč? Jednoho dne, jak dá Pán, to zjistíte.

Uvidíte, proč tato prokletá věc... Můžete spatřit tu slepotu o této záležitosti rozvodu, kterou satan navlékl na oči lidí. Jsme v strašlivé hodině. Myslím, že konec tu nyní skoro je. Jsou zkažení, skrz naskrz prohnili.

Objevuje se ve Zjevení 13. Číslo 13. A myslíte na to, začal jako Beránek. Náboženská svoboda, avšak potom dostane moc od šelmy, její obraz. A mluvil potom se vší autoritou a činil ty stejné zkažené věci, jež konala před ním šelma. Potom řekněte, zda to nebylo o tomto národu prorokováno!

Stav Amoritských je téměř zralý; neboť oni jsou v tom již činní. Dokonce náš nový papež – jeho hlavním cílem je sjednotit bratry. A pro přirozené oko je to ta věc, jež má být učiněna! Avšak v očích Božích je to v protikladu s Duchem svatým! Nemůžeme se s tím směřovat. A každá církev se do tohoto svazku dostane.

Jak rychle jen můžete vyjděte z té věci ven, jinak přijmete znamení šelmy, aniž byste věděli, co činíte! Vyjděte z ní! Doufám, že ti duchovně smýšlející to pochopili, jsem si jist, že to tak je, ale táží se sebe, jak je to s těmi ostatními. I když nemůžete navštívit každý národ, zvukové pásy tam poslat můžete.. Bůh bude míti cestu, aby podchytil smýšlení těch, kde toto semeno bude rozséváno. To souhlasí. A jakmile je světlo zasáhne, je to uděláno, a oni přijímají život. Jako ta žena u studny, ona řekla: „Tam to je.“ Uchopila to. Vyjděte z té věci ven, je prokletá. Řekněte mi, kde někdy nějaká z nich padla a opět povstala. Řekněte mi, zda se kdy nějaká zdvihla, aniž by nepadla. Z toho můžete vidět, že je ta věc zvrácená.

V pořádku. Míra zloby Amorejských nebyla dosud plná, tedy museli vytrvat a čekat na vyjití. Ale jakmile Amorejští dovršili míru své zloby, potom přišlo duchovní příp. přirozené vyjití, uvedení lidu do přirozené země, kde předtím bydlili přirození Amorejští a označovali ji za svoji vlastní zemi.

A zlost Amorejských – denominací, kteří se tak dlouho sami označovali za církev, až se jejich zloba téměř naplnila... Přijde vyjití, kdy Bůh ukáže, kdo je kdo, kdy Církev, nevěsta Ježíše Krista, bude „vytažena“, dovnitř do zaslíbené

země. „*V domě Otce Mého, na tomto místě, je mnoho příbytků.*“

Tam již nepotřebujete bojovat jako oni, je to již připraveno. Až tato pozemská schránka bude odložena, máme jednu, která na nás již očekává. „*Kde jsem já, i vy budete.*“ To velké vyjití je blízko.

Všimněte si, jak Bůh toto vyjití provedl. Jaké přípravy učinil? Na okamžik se do toho zahloubete a pak pohleďte na dnešek.

V pořádku. Dejte pozor, před vyjitím vystoupil faraon, který Josefa neznal. Hleďte, faraon, který neznal Josefa! Co reprezentuje Josef? Tu duchovní část v tomto vyjití. Pozdvihuje se to nyní – ještě máme svobodu.

Ta žena byla jeden čas, dva časy a půl času živena.

Ale pak nastoupil faraon, diktátor, který neznal náboženskou svobodu. On je sjednotil. Nenechte to minout kolem sebe. Nejprve musel přijít čas, že vystoupil faraon. A ty organizace si nádherně žily, ony žily jako naroubová větve v pravé vinné révě křesťanství, nesly však své vlastní plody.

Ženy jsou napolo oděné, muži intelektuální a popírají Ducha; žijí však pod jménem křesťanské církve. Je to naroubovaná vinná réva, ale vinař nyní přichází, aby ořezával ratolesti, jak to ohlásil učinit. A všichni ti, kteří nepřinášejí ovoce, budou odřezáni, vhozeni do ohně a stráveni. Je to strašné musit říci něco takového, ale pravda se mnohdy zdá být strašná. Ukazuje vám to, jak Bůh provádí Svě děti skrze hluboké vody a zašpiněný písek, a ty věci. ON to činí tímto způsobem.

Myslete na to, džbán musí být úplně rozbit, dříve než může být docela zformován. Zdá se to být strašné zničit jej, avšak musí to být tak uděláno, aby džbán mohl být znovu utvořen, váza nebo cokoli se dělá.

Vystoupil faraon, který neznal Josefa, a to byl počátek začátku. To byl začátek vyjití. Když ta věc začala pod politickou mocí nabývat podoby, formovat se, připravil se Bůh.

Zlost Amorejských byla naplněna. Čas, který zaslíbil Abrahamovi, byl naplněn a čas osvobození byl blízký. Bůh dopustil, že vystoupil faraon, který neznal Josefa a Ramses se narodil. Přímo po Setim přišel Ramses, a Ramses to byl, jenž nevěděl nic o požehnáních Josefových. Neznal tu duchovní stránku, byl jen politickým géniem, který dovedl vojenskou mocí zabrat Ethiopii a jiné země. Vše, co uměl, byla vojenská moc.

A já myslím, kdyby byl někdo duchovní, pak by mohl vidět, co se děje nyní. Dostáváme faraóna, který nezná náboženskou svobodu. Když náš prezident převzal svůj úřad, nesložil přísahu, že věří v náboženskou svobodu.

Co je s otázkou rasové diskriminace na Jihu, o níž jsme před několika dny slyšeli. Kdy guvernér z Alabamy... Přál bych si, abych mohl s tímto kazatelem mluvit... Martin Luther King – jak může ten muž být vůdcem, když svůj lid láká do pasti smrti? Kdyby tito lidé byli otroky, byl bych tam, svlékl bych svoji

kazajku a za tyto lidi se bil. Oni nejsou žádní otroci, jsou to občané; jsou občany tohoto národa.

Školský problém... jestliže mají tito lidé zatvrzelé srdce a nevědí tyto věci, potom nemůžete dostat do lidí duchovní věci, kam byly již vtlačeny věci politickou mocí. Oni to musejí přijmout, znovuzrodit se a potom tyto věci uvidí.

Ale tento muž – kdybych s ním jen mohl mluvit! –, který tyto drahé lidi pod jménem náboženství vede do osidel smrti, kterými jich tisíce a tisíce usmrtil. Oni to nechápu, protože vidí jen tu přirozenou stránku.

Tento muž, ten barevný bratr... Byl jsem v tom čase tam, jak bylo to velké povstání v Louisianě. Tam je jeden barevný kazatel, drahý starý bratr, který tam vstal a poprosil policii: „Smím s nimi mluvit? Oni jsou mým lidem.“

A tento starý kazatel tam vstal a řekl: „Dnes ráno bych chtěl říci, že jsem se ještě nikdy nestyděl za barvu své pleti. Můj Stvořitel mě učinil tak, jak jsem.“

ON by chtěl, abyste tak zůstali. Chtěl by, aby každý člověk tak zůstal. ON tvoří bílé květiny, modré a květy každé barvy. Nekřížte je, jinak se obrácíte proti přírodě.

On řekl: „Až do dnešního rána jsem se nestyděl za svou barvu pleti. Když ale vidím, že můj lid se pozdvihuje a činí takové věci, jak se dějí nyní, pak se za ně stydím.“

Myslel jsem si: „Bůh mu žehnej.“

Řekl: „Způsobíte jenom těžkosti. Podívejte se na školy zde. Kdybychom neměli školy, bylo by to jiné. Ale kdo má nejlepší školy v Louisianě?“, zeptal se.

Řekl: „Vezměte kupříkladu naše město Shreveport. Tam vzadu je škola pro bělochy. Oni však postavili jinou. V té první nemají žádný instrument, na němž by děti mohly hrát; my jich máme celý školní dvůr plný. A navíc nám ještě postavili mramorovou plovárnu pro naše děti, a my máme ty nejlepší učitele, jací jsou k dispozici.“

Zeptal se: „Proč chcete jít tam, když to zde máme lepší? Co se s vámi děje?“

A tito lidé umlčeli jeho hlas. Tu to máte! Vidíte? Falešná inspirace! Tito lidé byli otroky. Jsou to moji bratři a sestry. Kdyby byli otroky, řekl bych: „Dáme se s vámi dohromady, potáhneme ulicemi a budeme proti té věci protestovat.“

Oni nejsou žádní otroci. Jsou to občané se stejnými právy, jaká má každý druhý. Je to shluk inspirace, přicházející z pekla, aby způsobila, že jeden milion z nich bude usmrcen. Zažnou revoluci. Určitě tomu tak je. Není to správné.

Muži a ženy mají svá vlastní práva. Naši barevní bratři, naši Japonci a ti žlutí, ti bílí a černí a jakýmikoli oni jsou: náš Bůh nečiní rozdíl kvůli barvě pleti. My všichni pocházíme z jednoho, Adama. Ale jestliže nás Bůh rozdělil do různých barev, zůstaňme tak. Kdybych byl žlutým člověkem, chtěl bych

zůstat Japoncem nebo Číňanem; kdybych byl barevným mužem, chtěl bych tak zůstat, jak mě Bůh učinil.

Poctivě řečeno, existuje mnohé, co barevná rasa má, co by bílá rasa měla mít. Oni nemají tyhle starosti, jsou duchovnější.

Mají tisíce věcí, jež jsou pro bílého člověka nedosažitelné. Tak je Bůh stvořil. Kdo by mohl kdy předčít nějaký barevný chór ve zpěvu! Kde byste našli takové hlasy?

Viděl jsem je přicházet z venkova, a oni nevěděli, kde je pravá či levá ruka; třicet nebo čtyřicet různých kmenů, oni zpívali takovým způsobem, že sbormistři tu stáli a řekli: „Na to já nestačím.“ Po léta ty sbory nacvičovali, jedni zpívají o oktávu výše, ti druzí o oktávu níže. Všichni říkali: „Poslechněte si to!“ Bylo to dokonalé, dokonce v různých řečech. Oni jsou nadaní.

Ale hled'te, všechen ten krám se musí dít; všechno kvůli jednomu politikovi, kterého jste vy lidé vašimi špatně seřízenými volebními urnami zvolili. Před několika dny, když tu stál guvernér, který byl zvolen lidem pro ten úřad a měl složit přísahu, a podle ústavy může každý stát učinit své vlastní rozhodnutí v otázce diskriminace. Jemu to bylo lhostejné, ale přečetl si ústavu a řekl: „Nuže, škola je pro rasovou diskriminaci.“ Mají tam jednu školu a jen dvě barevné děti chtěly do této jiné školy, přesto, že tam mají vlastní kolej. On ale vstal a předčítal ústavu.

My se nyní vrátíme k tomuto muži, který Josefa nezná, hlásil svobodu, aby si udržel barevné hlasy při volbách, a oni to nevědí, že to byla Republikánská strana, která je tehdy osvobodila. Prodávají své právo prvorozenství takové věci jako je tato, která je přivede do léčky smrti, což ukazuje, že lidmi udělaná věc musí padnout. To přesně souhlasí.

A pan Kennedy znárodnil brannou moc, a poslal tyto muže před zraky jejich vlastních otců zpět. Oni byli podřízeni ústavě, čímž byla opět zrušena. Bylo řečeno: „Nebudeme bojovat. Doufám, že národ zjistí, že již nežijeme v demokracii, ale pod vojenskou diktaturou.“

Vy znáte to staré přísloví: „Jednou demokratem Jihu -- navždy demokratem Jihu.“ Já to nevím. Jistě bude mít člověk dosti citu a probudí se. Nechtě ty drahé lidi na pokoji. Neusmrcujte je prostě, jak to učinil ten muž, který oné noci zastřelil bratra zbraní do zad, a jeho malé děti a jeho žena byly doma. Nedbám nic o to, kdo on je. Jeto tak nízké, jak jen to může být. Ano.

Nad tím případem bych chtěl být jednou soudcem. Ten muž byl zastřelen, když přišel domů k své ženě a svým dětem. On je občanem a má právo zastupovat to, co uznává za správné; byl to dobrý muž.

Fotografie toho malého chlapce, který plakal pro svého otce, byla v časopisu LIFE. Nějaký lump ho tam úskočně postřelil do zad. Tam se dostanete, když odmítnete Krista. To souhlasí. Tam se dostal celý národ,

všechno pod politikou. Je to taková hanba, avšak my jsme to tak chtěli. Dokázali jsme to v posledních volbách.

Můj malý chlapec mi dnes ráno řekl: „Tatínku, když ti otcové- poutníci přišli sem na druhou stranu, patřili všichni k této jisté církvi? Byli všichni...? Oni všichni nosili dlouhé pláště.“

Řekl jsem: „Ne, miláčku, přišli sem, aby měli náboženskou svobodu. Proto sem přišli, aby z té věci vyšli.“

Vidíte, kam to nyní došlo? Ukazuje to, že všechna tato království musí padnout. (Musím si pospíšet.) Za jedno se modlím: aby bratr Martin Luther King brzy procítl. On miluje svůj lid; o tom není pochyby. Ale kdyby jen mohl vidět, odkud jeho inspirace pochází!

Co by vám to bylo platné, chodit do školy, kdyby jeden milion vás jich tam leželo mrtvých? Bylo by to Chození do školy ještě totéž?

Nuže, kdybyste museli hladovět, kdybyste něco jiného potřebovali, kdybyste byli otroky, pak by ten muž byl mučedníkem, kdyby svůj život vydal pro takový účel. To by byl vážný účel. Jestliže se však jedná jen o to chození do školy, tak to nechápu.

Nemyslím, že s ním Duch svatý v tom souhlasí. Vidíte, lidi to popudilo k nepokoji. Jako Hitler to tam v Německu udělal, že je přímo vedl do osidel smrti – ty drahé Němce; biliony či miliony jich tu leželo jeden na druhém. To je přesně to stejné. Myslete na to, namlouvám to na pásek, možná, že to uvidíte, až budu pryč. Přesně to se stane. Tito drazí lidé tam budou umírat jako mouchy. Začne revoluce. Bílí a barevní budou bojovat proti sobě a umírat jako mouchy. A co budete mít, až to všechno skončí? Hromadu mrtvých lidí.

Vystoupil faraon, který neznal Josefa. Dnes je to ta stejná věc. Jeden muž povstal, v Bílém domě byl zavázán přísahou, a odepřel přísahu, že věří v náboženskou svobodu.

Co říká tento nový papež? Má čtyři věci; jedna z nich je, sjednotit protestanty a katolíky. Pro nějakou intelektuální osobu je to to, co má být uděláno. Avšak podle Bible je zvrácené to činit. Bible říká, že to přesto učiní. (Pojďme nyní trochu dále.)

Ramses v tomto čase vyrostl v Egyptě. Nabýval moci. Přirozený člověk, Ramses, rostl. Přirozený muž, antikrist roste nyní skrze politiku. Dostal se již do Bílého domu.

Co se týká náboženství, zavinul celý národ tak dalece, že skutečné jsou pro to. Všichni vůdci denominací, prakticky každá církev v národě, náleží již k Sjednocení církví. Ramses vzrůstá, oni všichni se sjednocují, a to je to, co budou mít. A co se skrze to stane? Bude z toho moc, šelma, právě taková, jaká byla ta první.

Potom přijde pronásledování na všechny, kteří se s nimi nechtějí sjednotit, a bojkot. Potom bude příliš pozdě, to jste znamení šelmy již přijali. Neříkejte: „Rozhodnu se potom,“ učíte to raději nyní. Ramses vzrůstá.

Avšak myslíte na to: během toho, co Ramses v Egyptě nabýval moci, měl Bůh Mojžíše na poušti. I on rostl. Ramses měl politický systém. Bůh měl duchovní systém s jedním prorokem, který byl připraven sestoupit a mluvit k lidu. Nyní opět oba rostou. Jednoho dne nastane zkouška sil. Ta doba, kdy dojde ke zkoušce sil, již není příliš vzdálená. Jako to přirozené. Písmo říká: „To přirozené zpodobňuje to duchovní.“ Nemůžete tomu utéci. Je to zde, je to právě před vašimi očima. Je to ta pravda.

Podívejte se nyní na Církev, jak je vyvolávána a dochází síly. Duch svatý sestupuje. Tajemství Boží jsou zjevována a správně seřazována – v pravé Církvi. Ta druhá je již v Bílém domě. Avšak Církev, ne nějaká denominace, se více stmeluje, ale mimo otroctví zlosti, pryč od těch Amorejských; lid, který je svobodný.

Bůh měl Mojžíše, který měl být Jeho prorokem, ačkoli již prorokoval a ukázalo se, že to bylo správné, ještě ve škole pouště, skrytý před zbytkem světa. Byl venku na poušti školen a vzděláván.

Nepřítel vždy bude nabízet svůj systém a nevíra to přijme, neboť nepřítel je to intelektuální znamení. Nuže, myslíte na to, existují jen dvě, nezapomeňte, že jen dvě moci existují. Ta jedna je duchovní moc Ducha svatého, ta druhá je ďábel, který působí skrze intelektuální moc. Tak si zjednal přístup v zahradě Eden: intelektuální mocí přiměl Evu k tomu, aby uvěřila v intelektuální představu, jež byla v protikladu ke Slovu. Je to tak jasné, jak to jen může být; hleďte, děti to mohou pochopit. Tak tomu bylo od nepaměti. Dnes ráno to vidíme v Egyptě. Intelektuální moc působí v Ramsesovi, přivádí ho k moci a vyzdvihne toho, který svobodu nezná a neví, co Josef učinil, co Církev činila na počátku.

A nyní vidíme tu stejnou věc: intelektuální moc, která byla do církvi vetkána, pozdvihuje se v náboženskou hlavu, která se nestará o to, co říká Bible. Oni mají svůj vlastní systém, nejedná se o to, co říká Bible, nýbrž o to, co říká církev. A protestante jsou do toho vtaženi, až po ty nejmenší skupiny. „Ovšem, jistě, já vím, že toto stojí psáno, ale říkám vám: tyto dny jsou pryč.“ Oni mají formu pobožnosti, popírají ale moc. Celé Písmo na to přímo poukazuje.

Nyní vidíte, proč jsem toto chtěl sejmout na pásek a poslat lidem. Ta hodina přišla! Pravda musí být oznámena! Vyjítí stojí blízko před námi! Hleďte, ta intelektuální část vypadá dokonale, a ona je dokonalá. Ona je přesně a dokonale inspirací satana.

Během celé té doby rostl tento intelektuální Ramses a vstoupil potom na trůn. Myslete na to, on vyrůstal jako bratr Mojžíšův, hleďte, bratr Mojžíše,

Ten jeden z nich musel zaujmout intelektuální místo, jak tomu bylo s Josefem a jeho bratřími. Co učinili s tím malým Josefem? Oni ho kvůli Slovu vyobcovali. Slovo je Bůh. Oni zavrhli Slovo a přijali ustanovení a nyní stanovy přišly k moci. Ó, Bože, dej aby to tito lidé viděli!

Jak více ještě bych mohl upotřebit svého hlasu? Jak to mohu udělat Písmem pod inspirací Ducha svatého ještě jasnější, že jsme sem došli? „Ó...“ řeknete, „...kdyby to vyšlo od papeže Jana nebo od nějakého biskupa...“

Nevidíte, že Bůh vzal malého, nepatrného obyvatele pouště? Řeknete: „Jak by to všechno mohlo být zvrácené?“ Bůh jedná s jednotlivcem, ne se skupinou! S jednotlivcem! Bůh ho pověřil... potřeboval jen jednoho muže, skrze něhož by mohl působit. To je všechno, co by ON chtěl, jednoho muže.

Pokusil se najít jednoho v každém věku. Kdyby jen mohl získat jednoho muže! ON našel jednoho muže ve dnech Noemových, jednoho muže ve dnech Eliášových; jednoho muže ve dnech Jana Křtitele. Jeden muž – to je všechno, co ON potřebuje.

Ve dnech soudců se pokusil nalézt jednoho muže – Samsona. Dal mu velkou sílu, ale on ji prodal jedné ženě a oslepl. Soudce – nebylo to tak; Bůh je Soudce, hleďte. Vidíte, ON se pokouší i dnes dostat jednoho muže, na nějž by mohl položit ruku, který zvěstuje pravdu, který s tím neohroženě vystoupí, který nebere žádné ohledy a není dogmatický; muže, kterého může držet ve své ruce a své Slovo prokázat jako živé a sám se ukázat jako Ten Živý.

Věřím, že může takovou osobu připravit. Věřím tomu, skutečně to věřím, mám dostatek víry k tomu, abych i tomu věřil. ON může získat někoho kdo říká pravdu – to souhlasí.

Po nějakém čase, když prošel všemi těmito školami, zjišťujeme... Dejte nyní pozor, jaké návrhy nepřítel dělá intelektuálnímu smýšlení, neboť nepřítel působí na intelektuálech. Posadí se, položí rozumu úvahy a řekne: „Počkej okamžik. Není to tak, že koncil...“ Nedávno jsem mluvil s jedním mužem a on řekl: „Pohled' Billy... (pracuje pro Městské podniky, milý muž), a on řekl: „Chtěl bych se tě na něco zeptat. Tys přece irského původu.“

Odpověděl jsem: „Ano, ačkoliv se za to trochu stydím, ale přesto jsem.“

Řekl: „Nevíš, že bys vlastně měl být katolíkem?“

Řekl jsem: „Jsem původně katolík.“

Vy víte, první církev byla katolická církev. Vidíte, kam do dneška došla? Začalo to o Letnicích, ale organizování ji přivedlo tam, kde je nyní. Hleďte, letničtí se vrátili a zorganizovali. Učinili věci, které katolická církev učinila na začátku – dnes jsou téměř tak daleko vzdáleni, jako oni po 2 000 letech. Padesát let je přivedlo skoro tak daleko.

Řekl: „Nemyslíš, kdyby nějaká ekumenicky smýšlející skupina se spolu posadila a o něčem se poradila a celá skupina souhlasila, že oni tak trochu...?“

Přišel jsem, abych si tě poslechl kázat, ale nesouhlasím s tebou.“

Řekl jsem: „Jediný způsob, jak můžeš dokázat, že tvůj nesouhlas je logický, by byl ten, kdybys to dokázal Bibli.“

Odpověděl: „Bible s tím nemá nic společného.“

Řekl jsem: „Pro tebe snad ne, pro mě však s tím má společné všechno.“
Hled'te, je to Slovo.

Mínil: „Nemyslíš, že nějaká ekumenicky smýšlející skupina, která se společně usnáší, by mohla mít více pravdy, než nějaký malý, neškodný chlapec, jako ty?“

Řekl: „Kdo ti dává to právo, abys říkal něco proti naší velké církvi, jestliže to tak bylo po celé věky,... od prvního koncilu, o němž jsi přece jednoho večera mluvil a v těch církevních věkách jsme slyšeli o ekumenickém shromáždění koncilu v Niceji, kde utvořili římsko-katolickou církev. Nevíš, že tisíce duchovních mužů, Bohem poslaných mužů, sedělo v onom koncilu? A nemyslíš, že jejich porozumění bylo v lepším stavu, aby mohli poznati vůli Boží, než to tvoje, když Bůh prokázal církev v těch 2 000 letech za správnou?“

Odpověděl jsem: „ON to nikdy neprokázal.“ Řekl jsem: „Jestliže ona církev je Církví Boží, pak se podívejme, zda koná totéž, co tehdy činila ta první Církev. Podívejme se, zda přináší ty věci, které činili oni tehdy, na začátku. Bible dokonce říká: ‚Ani puntík ze Slova nepomine.‘ ON řekl: ‚Jestliže někdo z tohoto Slova něco ubere nebo k němu přidá, toho díl bude vzat,‘ ať je to ekumenický koncil nebo ať je to cokoli, bude vzat z knihy Života a je s ním konec.“

Řekl: „Billy, ty jsi skutečně nevypočitatelný.“ Odpověděl jsem: „Jednou, v čase těch vysoce vážených v Izraeli, když se rozdělili jako protestanté a katolíci, chtěl Izrael přesto zůstat Izraelem. Zjist'ujeme, že měli krále jménem Jozafat, spravedlivého muže, který se snažil zachovávat zákony Boží. Měli tam ale také ještě jiného, jménem Achab, který se z politických důvodů oženil s jednou ženou. Aby uzavřel přátelství s jiným národem, oženil se s jednou jeho dcerou -- Jezábelou – a přivedl ji mezi lid Boží – totéž co my činíme. Když si ji přivedl, stala se panovnicí. Ona dokázala, že Achab řekl toto i ono – totéž činíte vy nyní.“ Řekl jsem: „Zkouška sil přišla. Chtěli spojit obě církve, jak se o to i nyní snaží. Achabovi i Jozafatovi řekl ten muž organizace: „Ano, to bude výborné. Tvůj lid je můj lid. My všichni jsme křesťané, my jsme samí věřící, sejděme se.“

Avšak když došlo ke zkoušce sil, řekl: „Nemyslíš, že bychom kvůli této věci měli jít do modlitby a zeptat se Pána?“ Achab odpověděl: „Ano.“ Řekl: „Víš, co? Vyhledejme nějakého proroka Páně.“ Vy však vidíte, že Achab měl systém, o němž se domníval, že je od Pána. Řekl: „Mám jich 400 školených, vzdělaných, kteří si kladou ten požadavek, že jsou hebrejští proroci.“ (Jako ty

dnešní skupiny kazatelů.) A oni k nim byli přivedeni a dotázáni, jak ta bitva dopadne. Oni všichni se sešli a sjednotili jako ten ekumenický koncil dnes. Zodpověděli tu otázku takto: „Vytáhni, Pán je s tebou, neboť ta země vpravdě náleží nám, vyžeň ty Sýřany resp. ty Filištínské ven. Vyžeň je, neboť země náleží nám.“ To se poslouchalo rozumně.

Avšak hluboko v Jozafatově srdci to neznělo správně. Řekl: „Vím, že máš 400 dobře vyškolených ekumenických kazatelů zde. Oni všichni se shodují (ten jeden si vzal dokonce rohy a řekl: ‚Tak praví Pán‘), avšak nemohli bychom zavolat ještě nějakého jiného?“ On, ten politik odpověděl: „Nechť nemluví tak král, neboť tito muži jsou přece vzdělaní muži, já sám jsem je vyškolil.“ To je ono, to je ono. „Já sám jsem tyto muže vyškolil. Je sice ještě jeden, ale toho nenávidím.“ Vidíte?

„Je to Micheáš, syn Jemly, toho však nenávidím. Není mezi nimi nic než odpadlík. Stále na ně hubuje. Mně stále říká, že jsem zvrácený, a pohled' přece na mé království?“

Ano, podívejte se na ně. Podívejte se, v jakém zmatku bylo!

Podívejte se na vaši denominaci dnes. Má formu pobožnosti a přece popírá moc. Mohli byste jich mít o milion nebo o tisíc a jednoho lépe vyškoleného muže víc, kde se ale nalézáte v Duchu? Kde je vaše síla, jak to bylo u Samsona, když tam stál, jak jsem to nedávno řekl, se svou statnou postavou a vším, co k tomu náleží, ale bez života v sobě?

Duch ho opustil; byl bezmocný. Malý chlapec vodil slepého sem a tam kvůli nějaké ženě. To stejné je s církví dnes. Ona je voděna sem a tam politikou, biskupy, staršími a všemi těmi věcmi. Muži se chytají stébla – aby dostali něco do svého klobouku, učiní všechno. Kde se nacházíme?

Došli jsme až k tomu bodu, kdy poslali, aby přivedli Micheáše, syna Jemly. Poslali tam, přivedli ho a on přišel, prorokoval a řekl Achabovi, že bude zabit, jestliže vytáhne. Arcibiskup ho kvůli tomu uhodil do obličejů. Byl přitom upřímný a řekl: „Kam odešel Duch Boží, když opustil mě?“ Odpověď byla: „To jednoho dne uvidíš.“ „Zavřete ho do nejhlubšího vězení, dejte mu chléb a vodu soužení, a až se v pokoji vrátím, budu se tím chlapíkem zabývat.“

Micheáš věděl, že je v souladu s Bohem. Proč? Jeho vidění souhlasilo se Slovem. On byl prorok. Jeho duch a jeho vidění se přesně shodovaly s prorokem Eliášem. Zvolal: „Jestliže ty se vrátíš, pak nemluvil skrze mne Bůh.“

Svého partnera v rozhovoru jsem se zeptal: „Kdo byl v právu: ekumenický koncil těch 400 vybraných, lidmi zvolených mužů, kteří se spolu shodli, nebo malý odpadlík, ale Bohem vyvolený muž?“

Řekl: „Jak lze tento rozdíl poznati?“

Odpověděl jsem: „Zpět k stavebnímu plánu!“ Jak bychom mohli vědět,

jak nějaká budova má být zřízena, jediné že bychom měli stavební plán.

Kdyby se byli na okamžik zastavili a zjistili, že prorok Eliáš Achaba proklel! Řekl, že psi budou lízat jeho krev, a oni to udělali. Jak by mohl žehnat, co Bůh proklel?

Vyjděte ven z té věci, vzdalte se od toho. Vejděte do Krista!

Tu se nacházel tento drahý bratr, tento muž. Řekl: „Podívej se. Nemíníš, že by bylo lépe, kdybychom všichni byli spojeni v jedné církvi, než být takhle rozptýleni jako nyní?“ Nezní to rozumně, kdyby všichni protestante a katolíci se mohli sejít a dostat se na společnou půdu? Avšak jak mohou dva jít spolu, ledaže by spolu souhlasili? Jak byste to mohli, jestliže jedna skupina nevěří v božské uzdravování a ta druhá říká, že v ně věří; jedna to klade do minulosti (mnozí z nich ani nevěří Bibli), když to dáte dohromady, co máte pak? Bůh není žádným původcem zmatku.

Dříve než mohl Bůh Svoji Církev uvést do správného pořádku, čekala 50 dní a nocí na jednom místě, byli jednomyslní a Duch svatý tam sestoupil dolů a převzal vedení; ne nějaký ekumenický koncil. Doufám, že to pochopíte. Dejte pozor, jsou to ti nevěřící, ti nevěrní Slovu Božímu, kteří si nevšímají toho, co říká Slovo, nýbrž dbají svého vlastního odůvodňování. S tím začala Eva jako první. Spolehla se na svoji vlastní úvahu.

Satan řekl: „Pohled' sem, není to jasné? Víím, že Slovo to říká, ale počkej moment, není to rozumnější, že bys na tom byla lépe, kdybys mohla poznati to pravé od nepravého?“

„Ovšem, že...“ A ona to vzala. Jistě, to je ten způsob, jak uvažují.

Nuže, nevíra se snaží všechno odůvodnit, víra však to přijímá tak, jak to je! Našemu otci, otci víry, Abrahamovi, by se to nebylo zdálo rozumné, že se staneme jeho dětmi skrze Krista. Nebylo by to bývalo rozumné, že žena, s níž žil od doby, kdy byla dívkou, v 69 letech nemohla již mít dítě a že v 90 letech a on ve 100 letech již nemohli mít dítě? Nějaký věhlasný vědec by po vyšetření Sáry mohl říci: „Její mateřské lůno je vyschlé, mléčné žlázy jsou již 40 let suché. Její srdce v tom věku nebude již moci snést porodní bolesti.“ To všechno byly úvahy, ale Abraham je odmítl. On neklopýtal o zaslíbení Boží, úplně jedno, co to bylo, neboť považoval Boha za takového, kdo je s to uskutečnit, cokoliv by si předsevzal učinit.

Nuže, kde jsou dnes ráno děti Abrahamovy? Vy kazatelé máte strach o svůj chléb a vodu a míníte, že se octnete na ulici, opustíte-li Babylon. Kde je vaše víra? David řekl: „*Byl jsem mlád a nyní jsem stár, ale neviděl jsem spravedlivého nikdy opuštěného a jeho děti žebrati chléb.*“ Nebojte se. Zůstaňte věrni Kristu.

Nevíra se však chopí rozumové úvahy – tím se to stalo. Chápete to nyní? Nevíra se spoléhá na rozumové důvody, věci přítomné doby. Víra to neučiní,

ona hledí na Slovo. Víra je založena na nepohnutelné Skále, na věčném Slově Božím. Amen. Víra nehledí na rozumové uvažování. Nic na to nedbám, jak byste mohli ukázat, že by to bylo mnohem lepší... Jestliže Slovo říká „Ne“, víra v něm spočine. To je to místo odpočinutí víry, ta svatyně.

Vás luterány bych se chtěl tohoto rána zeptat, vás baptisty, katolíky nebo cokoli vy jste, vy lidé denominací na celém světě: Jak můžete svoji víru složit ve svou denominaci, jestliže je v protikladu k Slovu Božímu? Jaký druh víry to máte? Vy máte moc dokazování, ale žádnou víru, neboť „víra přichází ze slyšení“, slyšení ekumenického koncilu? Mohli byste to kdy říci? To snad byste našli v pamětní knize narozenin staré dámy, ale ne v Božím Slově. „*Víra přichází ze slyšení Slova Božího.*“ Amen.

Řekněte mi, zda k tomu může říci někdo něco opačného a přitom tvrdit, že je to Slovo Boží, když nebe i země pomínou, ale nikoliv toto Slovo. Víra nachází Slovo, svou svatyni, svůj pokoj. Ona se pohybuje vzhůru až k vrcholu Věčné Skály, Ježíši Kristu, tomu Slovu, uléhá a odpočívá tam. Necht' větry vanou a bouře zuří – ona je navždy jistá. Ona odpočívá na tomto Slovu. Tu to je, kde víra, ta pravá křesťanská víra, odpočívá. Místo odpočinutí je Slovo. Neboť ona ví, že Bůh se prokáže vždy jako ten, kdo má převahu nad každým ze Svých nepřátel. Lhostejno, jak zle to vypadá, nebo jak nepřátelé vnikají. Vypadá to, jako byste byli poraženi; víra to přesto ví.

Nuže, k vám nemocným lidem: Ó, jak rád bych vám to přiblížil! Jestliže uchopíte víru, že budete uzdraveni, pak všechny okolnosti, všechno ostatní, znamení a symptomy mohou poukazovat na to, že zemřete, vámi to přesto nepohne.

Vaše místo odpočinutí je ve svatyni Slova Božího, jestliže se tam pravá víra pevně usadí; ne udělaná víra, nýbrž víra; ne naděje – nýbrž víra. Naděje se nachází venku a doufá, že je uvnitř. Víra je již uvnitř, hledí ven a říká: Stalo se. To je víra. Tam víra zaujímá své místo odpočinutí, neboť ona ví, že Bůh nepříteli nikdy, nikdy nedopustí, aby ji nechal nepovšimnutou. On to nikdy nebude směti. Víra to ví, úplně jedno, jak se ta věc jeví.

Noe věděl, že archa bude plouti – jistě že plula, Daniel věděl, že Bůh mohl zavřít tlamy lvů. Ti tři Hebrejci věděli, že Bůh mohl zastavit oheň. Ježíš věděl, že ho Bůh vzkřísí, neboť Slovo říká: „*Nenechám jeho duši v pekle, ani nedopustím, aby můj Svatý viděl porušení.*“ Věděl, že rozklad nastává asi po 72 hodinách. Řekl: „*Během tří dnů vstanu z mrtvých.*“

Hled'te, zaujalo to své věčné místo odpočinku ve svatyni Slova Božího a zůstalo tam stát.

Dokazování učiní své nejlepší, aby poznalo ... Je řečeno: „Tento systém musí být lepší, toto je ono.“ Vypadá to lépe, protože se díváte intelektuálním smýšlením. Dokazování můžete odůvodnit, víru odůvodnit nemůžete,

neboť kdybyste ji mohli odůvodnit, nebyla by to déle víra. Víra zná jen Slovo a zaslíbení. Hledí na věci, které ještě nevidí.

„Víra je podstata věcí, v něž doufáme, důkaz věcí, které nevidíme.“ Nemůžete to odůvodnit. Já nemohu odůvodnit, jak se to stane. Nevím, jak se to stane. Nevím to, ale věřím to. Vím, že to tak jest, protože Bůh to tak řekl, a tím je to vyřízeno. To je ten důvod, proč vím, že to souhlasí.

Vím, že Slovo má pravdu. Vím, že poselství je správné, neboť ono je to Slovo. Vidím v něm působit živého Boha, jak to potvrzuje.

My stojíme před vyjitím, to je jistě pravda. Dokonce ani smrt nemůže vírou otřásti. Nějaký člověk může stát tváří v tvář smrti, hledět v její obličej, a provolávat vítězství zmrtevýchvstání.

Pavel řekl: *„Smrti, kde je tvůj osten, peklo, kde je tvé vítězství?“* Protože Kristus vstal z mrtvých, a ti, kteří jsou v Kristu, se s Ním objeví při Jeho návratu. Hled'te, nemůže to být změněno. Ano, víra si ze Slova Božího činí svou svatyni, své věčné odpočinutí. Je zakotvena ve Slově Božím.

Dejte ještě jednou pozor. Máme již jen málo času, asi 25 minut, nemáte-li nic proti tomu. Rád bych ještě pokračoval v tom zvukovém záznamu.

Povšimněte si, vystoupil nový král, který Josefa neznal. Co podnikl jako první, aby zničil moc Izraele? Stalo se to a jejich dětmi. Souhlasí to? Pokusil se zničit jejich děti. Poslouchejte bedlivě! Ten stejný ďábel, v jiné formě vladařství, se pokusil zničit Syna Božího. Tehdy se chtěl zbavit dětí, ještě předtím, než zažily své vyjití. Ďábel je skutečně chytrý, prohnany ptáček. On ví, jak rozbít nějakou věc dřívě, než začne. Hled'te, to on ví. Jediná věc, kterou můžete učinit, abyste mu natloukli, je spolehnout se na Krista, pokořiti se a nechat se Jím vést. Jiným způsobem to nikdy nebudete moci udělat.

Vaše intelektuální moc to nikdy nedokáže. Vy v to prostě musíte věřit, a zcela se na Něho spolehnout. ON je ten Pastýř. Není to záležitost ovcí vyhýbat se vlku, je to věc pastýře, ale ovce musejí, aby byly v bezpečí, zůstat u pastýře. To je moje zóna jistoty, ona je v Kristu, a Kristus je Slovo – to je to pásmo jistoty.

Všimněte si ďábla v podobě krále Ramsesa. Jako první se zbavil dětí přirozenou smrtí. Jakmile se narodil syn Boží, vyšel z Egypta, neboť Bůh zničil Egypt a proklel ho; od té doby se již nevzpamatoval.

Potom byl v Římě. Satan přeložil své sídlo do Říma. Jako první se ďábel pokusil, tentýž ďábel v římském systému, aby zničil Syna Božího.

A dnes učinil totéž pod znamením ducha, náboženským vyznávajícím křesťanstvím. On bere naše dívky a vdává je za katolické mladíky a dokáže tak, že jejich děti se stanou katolíky, aby zlomil moc druhé strany. Tu máte vašeho démona, vašeho ďábla který sedí na sedmi pahorcích a nosí trojnásobnou korunu, tak úlisný, obratný, chytrý, intelektuální jako had,

semeno hada jeho děti. On používá též intelektuální techniky.

Hleďte, oni usmrtili děti při ostatních obou příležitostech. Čím usmrtili ty děti v obou případech? Dejte pozor na ty dva a potom na ten třetí. Usmrtil děti v obou prvních případech přirozenou smrtí. V tomto posledním případě se zmocnil dětí a usmrcuje je duchovní smrtí – smíšeným manželstvím.

Neřekl Daniel totéž o tomto království z železa a hlíny, že se budou směšovat a pokoušet, aby zlomili moc druhého národa? To činí, až po tu věc nyní. Dostali tam jednoho presidenta.

Jako příští tam potřebujete dostat už jen kardinála, k tomu celou vládu – co budete činit potom?

Jako další vezmou jejich peníze, aby zaplatili dluhy Spojených států a vypůjčí si to od církve, a pak jste zaprodáni. Žijeme dnes a platíme své zahraniční dluhy daněmi, jež budou zaplacený teprve za 40 let. Nemáme již žádné peníze, ale církev je má. Neříká Bible, že ona je okrášlena zlatem a...? Tímto způsobem se to děje.

Oddávejte vaše dcery a syny – a děti se stávají katolíky. Budou usmrceny duchovní smrtí. Neříká Bible, že ji uvrhne na lože světskosti do nemoci a její děti usmrtí duchovní smrtí (Zjevení 2:20–23)?

Je to vždycky Slovo, lhostejno, kam jdete, je to vždycky Slovo. Musí se to hodit do celkového obrazu, ne-li, pak to není Slovo – ne Slovo. Nemůžete-li to sledovat skrze celou Bibli, tak je to zvrácené. Hleďte, během této doby vzdělával Bůh Svého služebníka pro Své dílo. ON ho připravoval, aniž by ho byli viděli – mimo jejich plány, jejich systémy. Chápete to? Mimo jejich organizační systémy školil Bůh muže pro svůj účel. ON to prostě nechal tak probíhat.

Nechal ho oženit se, měl svoji ženu a své dítě, Gersona, vedl dobrý život a byl tam požehnaný; avšak během té celé doby ho připravoval. Bůh a jeho nepřítel konali tehdy v přirozeném, co Bůh a Jeho nepřítel nyní konají v duchovním.

Tehdy byli usmrcováni přirozenou smrtí, nyní jsou usmrcováni smrtí duchovní. Bůh připravil přirozeného muže, Svého proroka, aby šel do Egypta. Satan připravil Ramsese, svého přirozeného muže. Hleďte, připravil přirozeného muže, aby ti jedni byli usmrceni, a všichni Egyptané a Hebrejci sjednoceni, aby z nich byli učiněni faraónovi otroci.

Proto je pro rozum tak těžké, argumentovat proti školskému systému, který může své body dokázat. To souhlasí. Rozum tíhne vždy ke vzdělání. Intelektuální a dokazující smýšlení to ani nevidí. Viděli jste těch „Deset přikázání“ od Cecila DeMille? Mám zato, že mnozí z vás je viděli. Nejsm pro to, chodit na filmová představení a ty věci, ale doporučil jsem sboru, aby se na to podívali, nemají-li nic jiného v plánu. Bylo by to v pořádku, kdyby to

chtěli vidět. Něco jiného bych nedovolil. Nejdříve tam šlo několik mých bratří. Přišli a řekli mi to. Již po mnoho let jsem se na nic nedíval. Konečně jsem tam jel, když byl ukazován v jednom autokinu a podíval jsem se na něj. Viděl jsem, co to bylo a řekl pak sboru: „Kdybyste tam chtěli jít a podívat se na to, je to v pořádku.“ Jak líbezný a krásný byl v tom ukázán trik d'áblův, on byl tak zchytralý, jak vešel dovnitř, aby tyto děti usmrtil a jak toto intelektuální smýšlení se toho chopilo a věřilo tomu, protože to mohli vidět a vypadalo to tak rozumně.

Ó, jak připravoval Bůh tohoto proroka během té celé doby a jak trénoval Egypt tohoto Ramesse v politice, aby ji převzal. Potom jednoho dne přišlo to velké závodění mezi intelektuální a duchovní mocí. Ramses se všemi svými bohy vyléval vodu, aby žehnal bohu Nilu. Bůh ho bil, takže z něho tekla krev.

Ó, myslím, že bylo uchrucující vidět, co se dělo. Nuže, dejte pozor, ti intelektuální jdou vždycky k dokazování. Nemohou vidět tu duchovní stránku, protože jsou intelektuální. V žádné jiné době to nemohli, a ani nyní ne.

Nemohli ve dnech Eliášových vidět, jak mohl tento starý nepěstěný prorok – kéž mi Bůh odpustí tento výrok, který jsem právě učinil. Bůh ví, že jsem se pokusil tak názorně to učinit, jak jen možno, abyste uviděl Ducha Božího, jak Pavel řekl: „*Nepřišel jsem k vám s nadnesenými slovy a lidskou moudrostí, aby vaše smýšlení nebylo povzbuzeno moudrostí, ale přišel jsem k vám s mocí Ducha svatého, aby vaše naděje a vaše doufání nespočívalo na lidské moudrosti, nýbrž v moci vzkříšení Ježíše Krista.*“

Proto jsem to učinil tak názorně a tohoto velkého proroka Božího označil za nepěstěného, neboť on patrně vypadal strašně, když se postavil vedle nějakého dobře oděného kněze; a označil se potom za muže Božího. Podívejte se na ně. S intelektuálním smýšlením byste mohli vidět svatost v kněžích.

Uvidíte turban na jeho hlavě a otočený límec a náprsník, který leží na jeho prsou. Uvidíte (přirozený) olej, jak stéká po bradě, až na lem jeho roucha. Uvidíte hořet obětní oheň a všechny ty rituály a nařízení.

Pro to by se přirozená úvaha rozhodla. To se snaží dělat kněz. Oko je brána do duše, ale vy musíte to duchovní oko vidět v tomto oku. Pohleděli na tohoto starého nepěstěného muže, který tam stál, s vlasem na své hrudi, ovinut velkou ovčí kozí, jež byla na bedrách připevněna koženým pásem, patrně bosý, s hubenými pažemi, kůže visela dolů, s bíle vlajícím vousem přes celý obličej, s křivou holí ve své ruce. Přece však duchovní oko v něm mohlo spatřit Boží moc působící, neboť to přesně souhlasilo se Slovem Božím.

Nikoli to, co vidí intelekt, ale to, co duchovní oko vidí. Přirozené oko vidí dnes zářící kostel, v obecenství se starostou města a co ještě k tomu, v těchto denominacích a organizacích, – oni však odpírali vidět moc Ducha svatého, která je s to křísit mrtvé, uzdravovat nemocné, atd. Hledí na Hollywood

a dívají se na lidi na ulici.

Ženy dnes myslí: „Nuže, tato žena Suzy, ona přísluší k církvi, má uštěřené vlasy, nosí make-up, všichni v městě ji mají rádi.“ Táže se, jak to vypadá z hlediska nebe. Je-li to v protikladu ke Slovu, nemůže s tím Bůh souhlasit. Vždyť jinak by to odsouhlasil sám proti Sobě, popřel by Svě vlastní Slovo. To budiž dáno na vědomí: Bůh to nikdy neučiní. Kdyby i země a nebe pominuly, žena s krátce uštěřeným vlasem nebo žena, jež nosí oděv, jaký náleží muži, je kletbou v očích Božích.

Hled'te, duchovní oko to chápe. Oni žijí pro budoucí život. Přirozené smýšlení žije, aby odůvodnilo světské věci dnes.

Všimněte si, Bůh toto činil a přece to lidé nepoznali. Tělesné smýšlení je přimklo k uvažování. Bůh nyní volá k duchovnímu vyjití. Jako vyzval Svůj lid k přirozenému vyjití, volá dnes k duchovnímu vyjití – koho ON volá? – Svě vyvolené, jen Svě vyvolené!

Nuže, Egypt nemohl pochopit, že Izrael byl v právu, přesto, že obě veřeje dveří a hoření práh byly natřeny krví beránka, a ty věci, jež se staly a Bůh tam byl, působil ve Svém proroku a použil slov jednoho muže.

Nechal ho vystoupit, vzítí hůl, o níž se opíral, napřáhnout ji proti východu a vyslovit: „*At' přijdou mouchy a rozprostřou se na Egyptany!*“ Odešel odtamtud a všichni řekli: „Nic se nestane.“ Nic se nestalo. Avšak po krátké chvíli jedna stará moucha začala kroužit, za nějakou chvíli jich tu bylo co možná dvě libry na čtverečný metr; muž vyslovil stvoření v existenci.

Tam stál ten intelektuální Ramses, který byl proti tomuto nábožnému muži a proti Duchu živého Boha. Přirozená mysl mohla vidět jen Ramsese, avšak duchovní smýšlení vidělo zaslíbení a vidělo je naplněné.

Nuže, jestliže Jozue a Kálef mohli na Amalechitské a Chetity a Jebuzejské hledět jako by jich vůbec nebylo, přesto, že co do počtu měli nad nimi dvojnásobnou, trojnásobnou nebo i čtyřnásobnou převahu, a ti přirození muži, kteří byli vysláni jako zvědové do Kádes-Barne, i ti ostatní řekli: „Ach, to nemůžeme učinit. Je jich příliš mnoho. Připadáme si před nimi jako kobylky!“, Kálef a Jozue viděli zaslíbení Boží a řekli: „*Jsmé víc než s to to učinit.*“ Proč? Hleděli na to, co řekl Bůh: „*Dám vám tu zemi.*“ Lidské smýšlení to nechápe, duchovní smýšlení to chápe, proč? Chtěl bych se vás něco zeptat. Proč Egyptané tyto věci neviděli? Protože nebyli vyvolení.

Bůh řekl Abrahamovi dříve, než se to stalo... (pochop to, ty spící církvi!) Bůh to řekl Abrahamovi dříve, než se to stalo: „Tvoji potomci budou 400 let jako cizinci v Egyptě, potom je vyvedu ven.“ To je ten důvod, proč to oni viděli: Byli vyvoleni, aby to viděli. Byli těmi vyvolenými.

Izrael byl vyvolený, aby viděl znamení Boží a vyšel z Egypta, kde nevěřící zahynuli. Dnes volá Bůh své vyvolené, duchovní semeno Abrahamovo,

skrze víru, kterou měl ve Slovo Boží.

Nevidíte duchovní semeno dneška, které nevidí intelektuální církev, ale Slovo? Budou vyvoláni z těchto velkých denominací do přítomnosti Ježíše Krista. Bylo to jasné, pochopili jste to? V pořádku, půjdeme dále.

Jen ti vyvolení! Dr. XY by to nikdy neviděl. Nebyli vyvoleni. A myslíte na to, toto vyvolení, které nyní přichází, neznamená jít do nějakého jiného národu, oni jdou nyní do slávy, kde jsou jejich jména zapsána do Knihy života Beránka. Ne pod tím malým Beránkem, tím zvířetem, jež vyvedlo Izraelce ven, od něhož přece opět mohli odpadnout a vrátit se; ale tito nemohou. Toto se děje pod krví Beránka Božího, který byl zabit před ustanovením světa. Jejich jména byla před stvořením světa zapsána do knihy života Beránka.

Jsou v ní, vyvolení, a když nad nimi zazáří světlo, odpadnou od nich ony denominační zdi, a pak přijdou. *„Vyjděte ven z jejich středu!“*, praví Duch svatý v těchto posledních dnech. *„Ničeho nečistého se nedotýkejte, pak budu vaším Bohem, a vy mi budete synové a dcery.“*

Nuže, povšimněte si, Izraelci dávali pozor. Věděli, že Bůh byl se Svými proroky a Slovo že přišlo k nim, a oni přišli, aby ho viděli a uviděli ho! A nyní to intelektuální znamení: Vidíme nyní, že uvěřili ve své organizace. Nacházejí se stále ještě ve svých vyznáních víry.

Tak jako Balám, který vyšel na vrchol hory, kde byli Izraelci. Tam byli Izraelci, oni nebyli žádný národ, jen lid, který kočoval odtud tam a oni byli vinni! A Moáb, jejich bratr, ten intelektuální, organizovaný muž, přišel na vrchol hory s biskupem či prorokem, kterého měli, postavil oltář a přinesl tutéž oběť, ale oni neviděli Ohnivý sloup a uhozenou Skálu mezi Izraelity.

Tak je to i dnes. Intelektuální smýšlení hledělo na významnou osobu, jež tam stála. Zmeškali uvidět uhozenou Skálu. Dokonce i sám biskup to zmeškal, uvidět moc Ducha svatého a uslyšet zvolání Krále v táboře. Neviděli to.

Tak se to dnes děje opět. Bůh volá Svůj vyvolený lid. Oni jsou již nyní vyvoleni. Pro co byli vyvoleni? Pro vzkříšení. Co ukázal potom? Osvobozovací znamení, které je osvobodilo z otroctví; mocné znamení, jež mohlo uzavřít nebe a uvést na zem tmou.

Nyní ON ukazuje moc vzkříšení Svého Syna, jenž mezi nimi žije, aby je probudil z toho hrobu a hřbitova, v němž se nacházíme, do země, kterou nám zaslíbil – to znamení vzkříšení – a ON nás vyvolává ven z duchovního Egypta a duchovního Babylonu.

Řeknu to nyní v klidu, abych věděl, že jste to pochopili. ON to činí tímž způsobem, jak to činil na počátku; činí tytéž věci – zaslepuje oči nevěřících, otvírá oči věřících. Povšimněte si, politika to dělá na intelektuální straně. Politika a církev, politika a národy – všechno. Ta druhá strana je duchovní záležitost – vyhýbejte se jim.

Bůh si vzal jednoho muže na poušť, vychoval ho a přivedl zpět, převzal ty věci a dostal lid ven. Vidíte, co míním? ON Svůj program nemůže změnit. ON je Bůh, ON si nikdy nevezme nějakou skupinu, to ON nikdy neučiní; jedná s jednotlivcem. Tak to činil a bude tak nadále dělat. Dal dokonce v Malachiáši 4 zaslíbení, že to bude konat. To souhlasí.

Nuže, zde je Jeho zaslíbení, co ON byl, Jeho zaslíbení, co ON řekl, že bude konat, a tady se nacházíme. Jak šťastný lid bychom to měli být! Dal jim znamení skrze znamení Svého zaslíbeného Slova, Svého zaslíbeného Slova! Dal znamení, že to učiní. ON obnoví víru v lidech a obrátí srdce lidí zpět k víře původních letničních otců. ON dal to zaslíbení, že to učiní tím, že Svá znamení uskutečňuje. A, „...*jak to bylo ve dnech Sodomy, tak to bude při příchodu Syna člověka*“. Jaký druh znamení viděly církve v Sodomě? Co viděla intelektuální církev? – dva kazatele. Co viděla duchovní církve, ti vyvolení, Abraham a jeho skupina? – Boha, sděleného v těle z masa, z lidského masa, který uměl rozeznávat ducha a vyslovit, co si myslela Sára, která se nalézala za Ním.

„*Jak to bylo za dnů Lota, tak to bude, až Syn člověka přijde*.“ My vidíme, že Duch svatý působí v lidském těle a koná mezi námi totéž. Hled'te, je to ta hodina. Jsme tu, přátelé, toť vše. Vyjítí se odehrává.

Poznejte přece nyní, skrze co ON to koná. Dejte pozor a oblecte své duchovní myšlení. Necht' Duch svatý nyní dá stranou tu starou čepici lhostejnosti, abyste přesně viděli. Jestliže se Bůh kdy rozhodne, něco určitým způsobem udělat, nikdy to nemůže změnit.

V zahradě Eden, když chtěl jednoho člověka vykoupit a navrátit zpět do obecnstva se Sebou, učinil rozhodnutí – byla to krev. Pokoušeli se o to vzděláním a denominacemi, zkoušeli to na národnostní úrovni a vším jiným. Nikdy se jim to nezdaří.

Existuje jen jedno místo, kde se Bůh setká s nějakým člověkem, to je pod prolitou krví, jak tomu bylo v Edenu. Nikdy se to nezměnilo. To jediné místo, na němž Bůh v oněch dnech potkal Joba, bylo pod obětovaným beránkem. To jediné místo, na němž se Bůh ve dnech Izraele sdělil, bylo pod obětním beránkem; jak to učinil v zahradě Eden – pod obětním beránkem.

To jediné místo, kde se ON dnes sděluje, není v nějaké denominaci – oni se prou a zlobí navzájem; ne v církvi (kostele), tam činí to stejné; ne v těch intelektuálech, oni všichni jsou smíšení; nýbrž pod krví Beránkovou. Každý věřící může mítí obecnstvo tam, kde je Život.

Bůh učinil tu volbu ve dnech vyjití. ON vyvolal jednu skupinu z této skupiny ... Chtěl bych, abyste si něčeho všimli: ON si ponechal jen dva, kteří vešli do zaslíbené země. Co zvolil, aby je dostal ven? Politiku? Organizace? Vyvolil proroka s nadpřirozeným znamením – Ohnivým sloupem, aby lidé nezůstali v nejistotě. Bůh sestoupil v Ohnivém sloupu

a potvrdil sám Sebe, vyložil Své Slovo. Je to správné?

To způsobil při Svém prvním vyjití a při Svém druhém vyjití. Bůh koná všechno v čísle tři. ON je dokonalý ve třech. Vy všichni to pozorujete v mých kázáních, jedná se vždy o tři a sedm. Sedm je dokázání, tři je Jeho dokonalost. První, druhý a třetí tah, dále a dále. Ospravedlnění, posvěcení, křest Duchem svatým. Otec, Syn a Duch svatý – všechno, hleďte.

Dejte pozor, co ON učinil při prvním vyjití. Poslal proroka, pomazaného Ohnivým sloupem. Vyvolal lid ven. To bylo Jeho první vyjití. Když čas Izraele končil, poslal ON opět Boha-Proroka s Ohnivým sloupem. Jan ho viděl z nebe sestupovat v podobě holubice. ON řekl: „*Přicházím od Boha a vracím se zpět k Bohu!*“

Po Jeho smrti, uložení do hrobu a vzkříšení nalézal se Saul z Tarzu na své cestě do Damašku a uviděl tentýž Ohnivý sloup. On byl Hebrejec, dobře vyučený v Slovu a pravil: „Kdo jsi, Pane?“

Věděl: je to Pán, Ohnivý sloup. Byl to Hebrejec a otázal se: „*Kdo jsi?*“

ON odpověděl: „*Já jsem Ježíš.*“

Druhé vyjití – ON poslal pomazaného Proroka, který byl Jeho Synem, Bůh-Prorok. Mojžíš řekl, že to bude Prorok. Ohnivý sloup byl s Ním a konal znamení a divy. Tentýž Prorok řekl: „*Kdo věří ve Mne, bude skutky, které jsem činil, také činit.*“

To stejné zaslíbil zde pro vyjití v posledních dnech. ON to nemůže změnit. Skrže vědecký důkaz, skrže svědectví Ducha, skrže skutky Ducha vidíme dnes Ohnivý sloup mezi námi působit. Skrže znamení a divy, vzkříšení Ježíše Krista je volán lid z denominací do přítomnosti Ježíše Krista, aby v ní žil a přešel do té země.

Není to žádná chyba, přátelé, není to to, co já říkám, – já jsem jen váš bratr; je to to, co vám Bůh potvrdil, čímž se to stává pravdou. Ten stejný Ohnivý sloup, kterého použil pro ty ostatní dva, nechal, aby se nyní zjevil mezi námi v tomto čase, a je to vědecky dokázáno.

Jak je vám známo, podával o tom zprávu v posledním měsíci časopis LIFE. Kolik z vás jich bylo zde a slyšeli mě o tom mluvit, co se stane, dříve než se to stalo? Myslím, že skoro všichni ve sboru. Tu to máte. Oni nevědí, oč při tom jde. Vědci se o to snaží. Má-li někdo ten obraz toho, potom mi to dejte vědět – oblak, 26 mil vysoký, ve formě pyramidy, v němž se nacházelo sedm andělů. Když jsem se vrátil, přinesl jsem vám Slovo Boží pod inspirací. Mluví vám o těchto hodinách, do nichž vcházíte a v nichž žijete. Duchovně smýšlející se toho chopí a pochopí to. Je to vyjití. Jednoho dne půjdeme odtud. Díky buď Bohu. Myslete na to. Dojdu brzy ke konci. Mám ještě 10 minut.

Povšimněte si, Ohnivý sloup, který je vyvolal, je vedl pod pomazaným prorokem do zaslíbené země. Ohnivý sloup, na který mohli hledět, je vedl pod

pomazaným prorokem do zaslíbené země. Oni jej však neustále odmítali. Souhlasí to? Jistě!

Vím, že bude ještě bohoslužba se křtem. Mám ještě asi šest stran, mám zato. Avšak v krátkosti ukončím.

Dejte pozor! Nacházíme se ve vyvolání. „*Pojďte ven z Babylonu, lide můj!*“, pravil hlas anděla.

Z čeho ven? – ze zmatku.

Mají pravdu metodisté, baptisté nebo katolíci? Pojďte ven! Bůh má pravdu. Jak to víte? „*Necht' každé slovo lidské je lží, a Má pravda.*“ Pojďte ven ze všeho! Co víte? Tentýž sloup, totéž pomazání Ducha nás vede do zaslíbené země. Dejte pozor! ON je vedl, vyvedl je ven, vedl je do zaslíbené země, Izraele jako národ, tentýž Bůh, tentýž Ohnivý sloup. Oni říkají, že kamera... Můžete si přečíst potvrzení od George J. Lacyho, ono nepochází ode mne. Můžete si přečíst, jak George J. Lacy ten snímek přezkoušel. On je šéfem FBI v oblasti zkoumání otisků prstů a dokumentů. Tam máte jeho prohlášení. Mnozí říkají, že to je dvojitě osvětlení.

Desetitisíce lidí jej vidělo na vlastní oči. Stáli jsme tu a hleděli na něj; vy jste jej viděli. Říkali: „Je to optický klam.“ To to není. Co řekl p. Lacy? „Mechanické oko kamery nemůže sejmout žádnou psychologii.“

Nebyl to žádný optický klam, byl tam ten stejný Ohnivý sloup. Přesto říkají: „Ach, to byl klam.“ Ačkoli to sejmuly kamery vzdálené od Tucsonu sta mil. Šest měsíců před tím, než se to stalo, vám bylo skrze Ducha svatého řečeno, že tam půjdu, abych přijal to nové. Neboť ta pyramida byla zevně popsána, jak to měl náš bratr ve snu a já vám vyložil. To je ten celkový výklad.

Nuže, všechna tajemství o ospravedlnění, posvěcení, křtu v Duchu svatém, byla osvětlena. Nyní jsou podchyceny ty volně pozůstalé konce, jež jsou skryty v Sedmi Pečetích. Nikoliv v těch Sedmi církevních věkách, Sedm Pečetí zjevuje ta tajemství. Potom utvořil ON nahoře otvor, v němž to vypadalo jako bílá Skála, na níž nebylo ještě nic napsáno. Je to tajemství.

Jdi do Tucsonu, předpověz to dříve, než se to stane. Stál jsem severně od Tucsonu (zde se nacházejí svědci), když nastalo to zemětřesení, které téměř vyzdvihlo hory ze země. Ve stejné době tam visel ve vzduchu ten světelný věnec. Když vědci pořídili snímek, 26 mil vysoký, asi pětkrát vyšší než mlha neb cokoli může být, nemohli přesto zjistit, jak mohl vzniknout.

*„Bude světlo v čas večera,
stezku ke slávě najdete jistě.“*

Jste-li vyvolení, nepadne semeno na suchou nebo skalnatou půdu. Nic by nebylo platné v tvrdých, kamenných srdcích, která chtějí být lhostejná; jestliže ale padne na měkkou, líbeznu půdu víry, zrodí křesťana, jenž nese ovoce Ducha.

Dejte pozor, jak to Bůh učinil. Je to ten stejný Ohnivý sloup, to je potvrzeno. Někdo se zeptal: „Proč nejdeš a nemluvíš o tom s těmi vědci?“ Myslíte, že by tomu věřili? „*Neházejte své perly před svině*“, řekl Ježíš. Nejsem veden, abych to činil. Protože v tom městě bydlím a oni o to prosili, myslil jsem si, že tam půjdu. Duch svatý ale promluvil: „Zdrž se toho. Není to pro ně. Vrať se a oznam to v kapli.“

V pořádku. Stane se. Jestliže to, co je řečeno, se stane, pak myslíte na to, vyslovil jsem, co řekl Pán dříve, než se to stalo, a ono se to stalo. Poslouchejte Bibli. Je to hlas Boží, který vás v tomto dni volá.

Nyní bych rád, abyste si všimli, že tentýž Ohnivý sloup opět vede lid do zaslíbené země, do Tisíciletého království. Jak jsme skrze inspiraci pod 6. pečeti zjistili, nebylo nikdy učeno o tom, že musí být země před Tisíciletým královstvím očištěna. Ohnivý sloup je vede do Tisíciletého království.

Dejte pozor! Ten Ohnivý sloup, který Izraelce při onom vyjití vedl z otroctví, tentýž Sloup pod vedením Božím – Bůh byl oheň, a Ohnivý sloup toliko proroka pomazal. Ohnivý sloup tu měl stát jako nebeské svědectví, že Mojžíš byl vyvolán.

Vzpomínáte si, že Dathan a ostatní řekli: „Měli bychom začít organizaci, Mojžíš si příliš dovoluje. Ty se pokoušíš říci, že jsi ten jediný svatý mezi námi. Celé shromáždění Páně je svaté. Jak si můžeš tolik dovolovat?“

Mojžíš padl na svoji tvář a počal plakat. Bůh řekl: „*Odděl se od nich. Otevřu zemi a pohltím je.*“ – stínový obraz. Jak mohl Mojžíš... Řekl jim, že jim vyprávěl to, co Bůh řekl, a Bůh to potvrdil jako pravdu.

Dokonce Mirjam, která sama byla prorokyní, a Aron haněli Mojžíše a tropili si z něho žerty, protože se oženil s etiopskou dívkou. Bůh se rozhněval, protože mluvili proti Jeho proroku. Co učinil? ON je zavolal ke vchodu stánku úmluvy, a Mirjam, která dokonce sama byla prorokyní..., avšak Mojžíš byl více než jen prorok, více než prorok.

ON pravil: „Nebojíte se Boha? Jestliže je mezi vámi prorok Pána, pak se mu zjevují skrze vidění a mluvím k němu skrze sny. Tak tomu ale není při Mém proroku Mojžíšovi. Nemáte bázeň před Bohem?“ V tom okamžiku byla raněna malomocenstvím a byla polomrtvá. Vy to víte.

Neřekl ON o Janu Křtiteli: „*Vyšli jste, abyste viděli proroka? Ano, říkám vám, více než proroka.*“ Proč, proč byl více než prorok? On byl poslem Smlouvy – archy Smlouvy, jímž byly oba tyto časové úseky spojeny.

To, co my dnes máme mezi námi, toho velkého Ducha svatého, je více než Prorok. Je to Bůh mezi námi, zjevený se Svým Slovem, aby je dokázal. ON koná více, než nějaký prorok, tisíckrát více než proroci konali.

Eliáš, jeden z největších proroků věků, učinil v celém svém životě (asi osmdesáti letech) jen několik nadpřirozených věcí. S dvojnásobnou

mírou jich Elizeus učinil dvakrát tolik. My jsme jich na vlastní oči viděli tisíce a tisíce. Pohleďte na Anděla Páně v Ohnivém sloupu. Vědecké zkoumání to rozšiřuje ve světě, a oni vědí, že skrze to budou souzeni.

Co učinil Beránek, Anděl Páně, který byl Kristus? Vy tomu věříte. Podle Jana 6 pili všichni z této vody a radovali se v té velké době, kterou měli. ON řekl: „Já jsem ten Chléb Života, který sestupuje od Boha z nebe. Já jsem ta Skála, která byla na poušti.“

Oni řekli: „Ty jsi se zbláznil, máš d'ábelství. Jsi bláznivý člověk s d'ábelstvím.“ Vy víte, že lidé, na něž nějaký duch přijde, jsou mnohdy nábožensky velmi aktivní.

Řekli: „Jsi z d'ábla a máš d'ábelství. Jsi Samaritán a máš d'ábelství. Nejsi ještě ani 50 let stár a měl jsi vidět Abrahama?“

Vidím Jej několik kroků poodejít. Pravitel: „JSEM TEN, KTERÝŽ JSEM, dříve než byl Abraham, jsem JÁ.“

To byl ten hořící oheň, Ohnivý sloup v keři. Když zemřel a třetího dne vstal, potkal se se Saulem na cestě. Byl opět zpátky v Ohnivém sloupu.

Pravitel: „*Přicházím od Boha a jdu k Bohu.*“ Když byl Petr ve vězení, vstoupil Ohnivý sloup, otevřel dveře a vyvedl ho ven. To souhlasí.

Kam je Ohnivý sloup vedl? Nuže, myslíte na to, Mojšíš nebyl tím Ohnivým sloupem. On byl ten pomazaný vůdce pod Ohnivým sloupem. Ohnivý sloup potvrdil jeho poselství se znameními a divy. Ohnivý sloup je vedl do Bohem zaslíbené země, tam, kde ON sám se mezi nimi jednoho dne stane tělem. Souhlasí to? Co učinili oni? Oni reptali a všechno možné pozastavovali. Ukazuje to, že to bylo pod krví obyčejného beránka.

Avšak nyní – čest buď Bohu – Sloup, který mezi sebou vidíme, ten Ohnivý sloup nás uvede do Tisíciletého království, kde ON sám se navrátí Svému lidu a po tomto vyjití bude vládnout ve velkém Tisíciletém království a my tam s Ním budeme věčně žít. ON má vždy Slovo Otcovo a dokazuje je vždy jako správné.

Nacházíme se ve vyjití. Během toho, co přicházíme ke konci a zvukové pásky budou vypnuty, ó, moji přátelé, moji bratři, vy obojí, kdo jste přítomni, i vy, kteří budete poslouchat zvukové pásky, dovolu mi, abych jako váš bratr a občan království Božího, řekl: **P o j d' t e v e n** v tomto vyjití, neboť všichni, kteří zůstanou zpět, ponosou znamení šelmy. Vyjděte ven z Babylonu. Pojd'te ven z tohoto zmatku. Vyjděte z těchto systémů a služte živému Bohu. Nechtě tohoto velkého Anděla smlouvy, Ježíše Krista, který měl Boží podobu a nepovažoval to za kořist, být rovný Bohu... Nyní je ON Ohnivým sloupem ve stejné podobě, v níž tehdy byl při prvním vyjití a druhém vyjití, zde je nyní s třetím vyjitím.

Co ON učinil při prvním vyjití? Dostal je z jedné přirozené země

do jiné přirozené země. Ve druhém vyjití je přivedl z duchovního stavu do duchovního křtu Duchem svatým. Nyní je přivádí z duchovního křtu Ducha svatého zpět do věčné země Tisíciletého království a do onoho velkého světa. Ten stejný Ohnivý sloup skrze ten stejný pomazaný systém; tentýž Bůh koná tytéž věci. Totéž Slovo, jež zvěstovalo to první, oznámilo to druhé. Totéž Slovo, jež oznámilo to druhé, zvěstuje to třetí. Zde to vidíme mezi námi.

Vyjděte ven! Ó, pojd'te z tohoto chaosu! Pojd'te k živému Bohu! Pojd'te ke Slovu! „*A Slovo to se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*“ Nyní je v našem těle a bydlí mezi námi. Pojd'te ven a služte živému Bohu. Skloňme hlavy.

(Někdo ve shromáždění dává proroctví.)

Se svými hlavami skloněnými, z hloubi našich srdcí, z hloubi našeho nejhlubšího nitra, jste ochotni, budete na to myslit, jste připraveni přestatí se všemi věcmi tohoto světa a žítí pro Boha? Jestliže to nemíníte, pak nejste, jestliže to ale míníte celým svým srdcem, jste nyní přesvědčeni, jako Ježíš řekl na konci své služby: „Nyní věříte.“

Jste přesvědčeni, že tyto věci jsou správné. Bohem potvrzené, a že se nacházíme v konečné době a vy byste chtěli nyní opravdu přijít ke Kristu, v tomto vyvolání pro vyjití z lhostejnosti, denominací, idejí a věcí světa a vy se Mu chcete z celého srdce oddat a vyjít ven ve vyjití pro požehnanou zaslíbenou zemi? Chcete zdvihnout své ruce, zatím co se budeme modlit? Jste si jisti, že vyjít chcete? Všichni?

Nebeský Otče, dej, aby ti, kteří své ruce zdvihli, nyní vyšli, ó, Pane. Dej Ducha svatého na základě zaslíbení Slova, nech Ducha svatého působit v jejich srdcích. Ve shromáždění bylo asi dvacet rukou zdvižených, mám zato, Otče, kteří jsou uspokojeni a poznávají, že je to pravda, a oni by chtěli vyjít ven.

Jestliže ve dnech vyjití Izraele ze 2,5 milionu lidí přišli do té země jen dva, ve dnech Ježíše Krista jich bylo nejdříve 120, a nyní, ve dnech konce světa, řekl jsi: „*Těsná je brána a úzká cesta, a jen málo jich je, kteří ji najdou; široká brána a široká cesta, jež vede do zahynutí a mnozí po ní jdou.*“

Ta Slova nemohou selhat. Pocházejí od Tebe. Nyní se modlím za ně, Pane. Modlím se, abys v této hodině ráčil skrze Ducha svatého jejich srdce obřezat. Vyjmi ven všechny věci světa, obřež jejich uši, aby jasně slyšely hlas Boží, který volá skrze Jeho Slovo a skrze světlo dne.

A dej, Pane, aby byly jejich oči otevřeny, aby viděly nádheru Boží v této poslední závěrečné hodině. TY jsi řekl: „*Všichni, které mi Otec dal, přijdou ke Mně a já je vzkřísím v nejposlednější den.*“

Pane, možná, že je jich zde mnoho, kteří to ještě nerozumí. Modlím se, abys na nich působil a dal jim ještě další příležitost, Pane, aby byli s to tomu

rozumět. Oni Tě slyší mluvit skrze Tvé Slovo, Ty sám se potvrzuješ a mluvíš k nám skrze nadpřirozený hlas a potom skrze výklad, aby viděli Tvé velké skutky, které podle Bible jsou potvrzovány jako pravdivé.

Modlím se, ó, Bože, abys nám naše hříchy nyní odpustil. A tak, jak já sám se skláním nad tímto Slovem, myslím, ó, Bože na to, že jsem se před týdnem skláněl nad jedním mrtvým mužem, jenž ležel zde na zemi. Viděl jsem, jak ho ten velký Duch svatý navrátil k životu. Jeho oči padly nazpět, ležel tu mrtvý a jen několika slovy jsem zavolal Tvé jméno a viděl jsem ho živého. Zde je, dnes ještě na živu.

Pane, Ty jsi tentýž Bůh jako tehdy, když se Pavel skláněl nad tím mládencem, který ho tak dlouhou dobu poslouchal kázat a potom vypadl dolů oknem – Ty jsi tentýž Bůh, který může navrátit zpět k životu. Děkujeme Ti, Otče. A i když ti nevěřící nevěří, my ale věříme, Pane. Ty jsi se mezi nimi potvrdil. Nech myšlení mého srdce, myšlenky mé mysli, moji sílu, všechno, splynout do tohoto Slova. Nech Slovo a mne, Pane, spolu s lidem, pochodovat vstříc království Božímu. Dej to, Pane. Odpusť naše hříchy, uzdrav naše nemoci a učiň z nás příslušníky Tvého království.

Zatím co tito nyní přicházejí a křtící bazén je otevřen, voda připravena a za chvíli se bude konat křest, myslíme na to, kdy bylo kázáno toto stejné evangelium; v Bibli stojí „*Kolikž-koli jich uvěřilo, dali se pokřtít.*“

Zde leží kapesníky, Pane, které žehnám ve jménu Ježíše Krista k uzdravení nemocných.

Naše bohoslužby jsou protahovány, protože je pozdní hodina. Musíme vsadit Slovo, dokud je tu ještě půda, do níž to může být vloženo, neboť nadejde studená zima, to vidíme. Listí opadává, víme, že zima je blížká. Musíme opracovat povrch a pohřbít semeno.

Tak se modlím, nebeský Otce, rač mluvit ke každému srdci. Bible říká: „*Kolikž-koli jich uvěřilo, dali se pokřtít.*“ Jsou-li ještě mnozí zde, kteří uvěřili, ale nebyli ještě pokřtění na jméno Tvého milovaného Syna Ježíše, nechť v tomto jitru přijdou, mile a pokorně vyznají své hříchy a zemřou věcem světa, aby byli pohřbeni a přijali jméno Ježíše Krista a vedli potom bohublý život s pomocí Ducha svatého.

Předáváme Ti je nyní, Pane, za tímto účelem, ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Nyní předáváme bohoslužbu br. Neville, cokoli by chtěl říci, zatím co je připravována bohoslužba se křtem. Dnes večer o 19:30 hod., jak dá Pán, bych rád na pásek zaznamenal to druhé poselství.

Bůh vás do té doby žehnej.

*****

Vydavatel: misionář Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Německo
www.freie-volksmission.de

Svobodná lidová misie, informační kancelář
Doubecká 556, Jahodnice, Praha 9 - Kyje, CZ-198 00

internet: www.svobodnalidovamisie.cz
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz

☎ 281 931 729

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05

internet: www.misia.sk
e-mail: info@misia.sk

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

WB 1963-06-30

Třetí vyjití

CZ